

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

46. ČÍSLO / XXII. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

16. LISTOPADU 2014

Z obsahu:

Církev, viditelná i duchovní realita

Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 29. října 2014
- strana 2 -

Dirigentská taktovka a vařečka

- strana 4 -

V první linii

Matka čtyř dětí
zaujímá stanovisko
ke genderové ideologii
- strana 7 -

Modlitba matky

- strana 8 -

Mezinárodní asociace exorcistů: Přibývá případů posedlosti

- strana 9 -

Modlete se, aby se žádná rodina neztratila

Dr. Herbert Madinger
- strana 10 -

O vytrvalosti (1) Sv. Alfons Maria z Liguori

- strana 11 -

Vzpomínky na papeže Pia X. (5)

- strana 13 -

Křesťanská rodina potřebuje dnes otevřenou podporu více než kdy jindy.

Církev, viditelná i duchovní realita

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci

29. října 2014 na náměstí Sv. Petra v Římě

Dobrý den, drazí bratři a sestry! V předešlých katechezích jsme si všimli, že církev má duchovní povahu. Je Kristovým tělem tvořeným v Duchu Svatém. Mluvíme-li však o církvi, myslíme vzápětí na naše komunity, farnosti, diecéze, struktury, ve kterých se obvykle scházíme, a samozřejmě také na složky a útvary, které ji spravují a řídí. To je viditelná realita církve. Musíme se tedy zeptat: Jde o dvě různé věci, anebo o jedinou církev? A jde-li stále o jedinou církev, jak máme chápat vztah mezi její viditelnou a duchovní realitou?

Mluvíme-li o viditelné realitě církve, nesmíme myslet pouze na papeže, biskupy, kněze, sestry a zasvěcené osoby. Viditelná realita církve je tvořena mnoha pokřtěnými bratry a sestrami, kteří chovají víru, naději a lásku. Častokrát však slyšíme: „Církev nedělá toto, církev nedělá tamto...“ – „Řekni mi však, kdo je církev?“ – „To jsou kněží, biskupové a papež...“ – Církev jsme my všichni. My všichni po-

křtění tvoříme církev, Ježíšovu církev. Všichni, kteří následují Pána Ježíše a stávají se v jeho jménu bližními těch posledních a trpících a snaží se jim podat trochu úlevy, útěchy a pokoje. Všichni, kdo konají to, co přikazuje Pán, jsou církev. Chápeme tedy nyní, že také viditelná realita církve není měřitelná, není poznatelná v celé svojí plnosti. Vždyť, jak poznat všechno to dobro, které je tvořeno? Tolik skutků lásky, tolik věrnosti v rodinách, tolik úsilí při výchově dětí, při předávání víry, tolik utrpení nemocných, kteří obětují svá utrpení Pánu... Nelze to změřit a je toho velice mnoho! Jak poznat všechny divy, které naším prostřednictvím Kristus působí v srdcích a životě každého člověka? Vidíte, také viditelná realita církve přesahuje naši kontrolu, přesahuje naše síly a je realitou tajemnou, protože přichází od Boha.

Pochopit vztah viditelné a duchovní reality v církvi nelze jinak než pohledem na Krista, jehož tělem církev je a z něhož se

rodí nekonečným úkonem lásky. V Kristu totiž silou Vtělení rozpoznáváme také lidskou a božskou přirozenost, jež jsou podivuhodně a nerozlučitelně sjednoceny v téže osobě. Platí to analogicky také pro církev. A jako v Kristu lidská přirozenost plně sleduje tu božskou, které slouží, aby se uskutečnila spása, tak se to děje také v církvi skrze její viditelnou realitu ve vztahu k té duchovní. Také církev je tedy tajemství, ve kterém to, co není vidět, je důležitější než to, co vidět je a co může být rozpoznáno jedině očima víry. (srov. *Lumen gentium*, 8)

V případech církve je však třeba se ptát: Jak má viditelná realita sloužit té duchovní? Můžeme to opět pochopit pohledem na Krista. Kristus je vzorem církve, protože církev je jeho tělo. Je vzorem všech křesťanů, nás všech. Kdo si hledí Krista, nechýbá. Lukášovo evangelium líčí, jak Ježíš po návratu do Nazaretu, kde vyrostl, vstoupil do synagogy a přečetl tam pasáž z proroka Izaiáše, kterou vztáhl sám na sebe: „Duch Páně je nade mnou, proto mě pomazal, poslal mě, abych přinesl chudým radostnou zvěst, abych vyhlásil zajatým propuštění a slepým navrácení zraku, abych propustil zdeptané na

Dokončení na str. 11

Editorial

Budme svědky věrného života s Ježíšem! K tomu nás povzbuzuje nejen papež František, ale svým životem také manželé Honeckovi (str. 4), či svým veřejným vystupováním Birgit Kelleová (str. 7). Bez modlitby to však nejde – naše porušená lidská přirozenost je nakloněná k hříšným pádům, tudíž potřebuje pomoc, která člověka přesahuje, milost samotného Boha – a o tu musíme prosit. Jak říká Dr. Herbert Madinger, modlitba nám umožňuje bránit se satanovi, může ho zcela odzbrojit. (str. 10) Také sv. Alfons z Liguori ukazuje modlitbu jako jediný prostředek obrany před zlým duchem. (str. 11) A ten, kdo si myslí, že dnes už satan dávno neexistuje, hluboce se mylí. My, čtenáři Světla, patříme jistě mezi ty, kdo o existenci tohoto padlého anděla nepochybují. Ale jak mnoho je těch, kteří smýšlejí jinak!

Důkazem je i nedávné setkání Mezinárodní asociace exorcistů. (str. 9)

Můžeme si tedy položit otázku: Co z toho plyne pro nás? Přinejmenším to, abychom se intenzivněji než dosud modlili za spásu duší, které jsou posedlé satanem a které tak působí ve světě mnoho zlého. A ještě více se modleme za to, abychom my sami obstáli v každém sebemenším pokušení, které na nás dolehne. Vždyť z malého hříchu může vzklíčit hřích velký – o to těžší je pak návrat k Bohu, který chce každého hříšníka zachránit.

A pak, jsme-li čistého srdce, nejen užíme Boha (srov. Mt 5,8), ale také budeme uschopněni vydávat čisté svědectví o jeho přítomnosti v našich životech i všude ve světě. A jistě si vyprosíme dar i odvahy angažovat se veřejně a bránit křesťanské hodnoty. Tak jako to dělá kupříkladu Birgit Kelleová.

Tento týden končíme památkou sv. Cecílie, patronky hudby a církevní-

ho zpěvu. Jsme rádi, že můžeme ukázat, jak i v rodině světově významného hudebního umělce je důležitá modlitba, zvláště každodenní účast na mši svaté. Kdo někdy viděl Manfreda Honecka při výkonu (třeba, když dirigoval Vídeňské filharmoniky při novoročním koncertu), dá mi za pravdu, že si lze představit, že tak by mělo vypadat svědectví o Bohu v nás. Na tomto umělci hned vidíte, že má charisma od Boha, že nejhlubším zdrojem jeho umění je vnitřní klid pramenící z víry, i když jeho život je bezpochyby hektický. Ano, můžeme mít milion starostí, ale zapomeneme-li na jednu „maličkost“, náš život nebude fungovat a dříve či později se zhroutí a jen těžko dojdeme spásy. Tou „maličkostí“ je modlitba a zvláště pak účast na mši svaté. Kdo tvrdí, že se bez Boha a bez modlitby obejde, ještě nedošel na konec...

Daniel Dehner

Nedej si ujít vzácnou příležitost, kdy Pán pronese své poslední podobenství jakožto úvod k závažnému závěrečnému poselství, kterým uzavírá *všechny své řeči*⁽¹⁾. To, s čím vystoupí bezprostředně před svým utrpením, se týká také toho nejpodstatnějšího: konečného zúčtování, na kterém závisí celá tvoje věčnost. Je to názorné poučení, že stejně jako s nekonečnou Boží laskavostí a slitovností musíš počítat také s jeho nejvyšší spravedlností. V zorném úhlu posledních věcí se může zásadně měnit pořadí všech hodnot.

V prvé řadě je potřebné, abys zaujal správný vztah k sobě a neřídil se přitom pouze svým zdáním nebo přáním, ale ujištěním toho, který tě stvořil a který tě vždy vidí v pravém světle. Je tomu ve skutečnosti tak, že všechno, co jsi a co máš, jsi dostal jen do své správy. Božský Hospodář tě tak poctil svou důvěrou: jsi pozván spolupracovat na rozmnožení Božích darů. Tvé hřivny nejsou totiž určeny jen pro tebe, nedostals je proto, aby ses mohl samolibě srovnávat s těmi, kteří dostali méně než ty. Rozhodující není, kolik ti bylo svěřeno, ale všechno bude záležet na tom, jak se svěřeným pokladem naložíš.

Součástí božského věna je také dar, který bys měl ocenit nejvýše: dává ti možnost a příležitost stát se mu podobným v jeho štědrosti a dobrotivosti. Svými dary ti Pán vytvořil příležitost, aby ses mohl chovat k druhým tak, jak on se zachoval k tobě.

S tvými hřivnami a jejich výnosem se počítá v ekonomii spásy. Někde v tvé blízkosti nebo i daleko od tebe, v současné době či někde v budoucnosti nebo minulosti jsou bližní, kteří potřebují plody tvých hřiven a podle Božího plánu na ně oprávněně čekají.

Sám nebeský Otec je chce obdarovat a vybral si k tomu právě tebe za svého společníka a prostředníka. Jestliže své hřivny necháš ležet ladem, jestliže je zakopeš a umrtvíš, zklameš Boží důvěru a také očekávání těch, kteří právě výnos z tvého podílu nutně potřebují.

Má-li Boží láska a milosrdenství obdarovat potřebné, musí jeho spravedlnost dbát o to, aby svěřené hřivny nepřicházely nazmar. Nesmíš se proto divit, když volá k odpovědnosti všechny, kteří svou pohodlností, netečností a především sobectvím vytvářejí překážky v rozdělování

Boží audit

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Kdo nemá, tomu bude odňato i to, co má.

Božích darů a brzdí jejich koloběh. S mírou svěřených statků roste i odpovědnost za jejich správu a plné uplatnění. Tomu, kdo se vynasnaží, aby splnil Hospodářovo očekávání, dostane se také zasloužené odměny. Kdo se svým přičiněním ztožnil s Pánem v jeho velkodušné lásce a štědrosti, dostane také účast na nekonečné radosti Boha, který je blažený právě svou láskou.

Jestliže však necháš své hřivny ležet ladem, ochudil jsi své bratry o Boží dary. Vezmi si poučení z přísných slov, kterými Hospodář kárá a odsuzuje nedbalého a pohodlného správce. **Nestačí nedělat nic zlého.** Jaký by byl užitek z tvého života, kdybys sice dbal zákazů Desatera, ale přitom žil jen sobecky pro sebe? Důvěra, kterou tě poctil Otec, znamená povolání k tomu, abys také **konal to, co je dobré.** Jen tak můžeš být *dokonalý, jako je dokonalý tvůj Otec*⁽²⁾.

Ať už jsi obdarován hřivnami hojně nebo málo, vždy ti to stačí k tomu, abys druhým prokazoval služby lásky. Neoplyváš-li hmotnými statky, máš k tomu své hřivny. Jak s nimi nakládáš? Snažíš se je poznat, zušlechťuješ je svou pílí a rozvíjíš k radosti a prospěchu svých bratří a k slávě nebeského Otce?

Jednou z nejvzácnějších hřiven, kterou obdrželi všichni, je **dar času**, se kterým je třeba pečlivě hospodařit. Minuta za minutou přepadává nenávratně do věčnosti buďto využita a zhodnocena k dobrému, nebo promarněna, či dokonce hříšně utracena. Jakou hodnotu budou mít při účtování nekonečné hodiny strávené nečinně u podívané, která nepovznáší, ale otupuje? Bude při konečném auditu spokojen Pán s tím, jak hospodaříš se svým intelektem, jak cvičíš a posiluješ svou vůli, jak pečuješ o své zdraví, jak upevňuješ svou zdatnost, pohotovost, vytrvalost, trpělivost, zručnost, a to vše především ve službě bližním? Nebeský Hospodář ti může také svěřit jinou mimořádně cennou hřivnu: hřivnu **bolesti a utrpení.** Umíš

Liturgická čtení

1. čtení - Př 31,10-13.19-20.30-31

Řádnou ženu, kdo ji najde? Větší cenu má než perly. Srdce jejího manžela na ni spoléhá, o zisk nemá nouzi. Přináší mu jen prospěch, nikdy škodu po všechny dny svého života. Shání vlnu a len, pracuje radostnou rukou. Svými rukama sahá po kuželi, její prsty se chápou vřetena. Svou dlaň otvírá ubožákovi, své rámě nabízí chudákovi. Působ zklame, krása prchne, zato žena, která ctí Hospodina, zaslouží si chválu. Dejte jí z výtěžku jejich rukou, neboť u bran ji chválí její díla.

2. čtení - 1 Sol 5,1-6

Co se týká času a chvíle (příchodu Páně), není třeba, bratři, abychom vám o tom psali. Víte totiž sami velmi dobře, že onen den Páně přijde jako zloděj v noci. Až budou (lidé) říkat: „Je pokoj a bezpečí“, tu na ně znenadání přitrhne záhuba jako porodní bolesti na těhotnou ženu. Nebudou moci uniknout. Ale vy, bratři, nejste ve tmě, že by vás ten den

Dokončení na str. 12

ji docenit a učíš se, jak s ní hospodařit, aby přinášela opravdový užitek, pro který je určena?

Obrať se s důvěrou na božského Mistra a požádej ho, aby s tebou provedl předběžnou bilanci tvých hřiven a výnosu, který pod tvou správou přinášejí. On ti pomůže odpovědně zvážít, zda není na čase, abys vnesl do svého smýšlení a způsobu života a práce nový, lepší řád a promyšleněji využíval času i svěřených darů. *Jen tomu, kdo má, bude přidáno. Kdo nemá, tomu bude odňato i to, co má.* Uvědom si, že o skutečném výnosu tvých hřiven budou vypovídat ti, kteří jejich užitek pocítili nebo na něj marně čekali. Nenajde-li se nikdo, kdo by ho mohl dosvědčit, protože hřivny zůstaly zahrabány, může se ti stát, že budeš připočten k *neužitečným služebníkům*. To by bylo velice smutné konstatování jak pro tebe, tak pro tvé drahé.

Jsi přece syn světla, neoddávej se proto spánku, aby na tebe nepřitrhla záhuba. *Blaze každému, kdo se bojí Hospodina, kdo kráčí po jeho cestách!*⁽³⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. Mt 26,1;

⁽²⁾ srov. Mt 5,48; ⁽³⁾ žalm 128

Dirigentská taktovka a vařečka

Zamilování, výchova dětí, profesionální rozvoj, nedostatek času, zřeknutí se sebe pro toho druhého... Ten, kdo žije v manželství a má rodinu, ví velmi dobře, o čem je řeč. Jak velká pomoc se přitom dá čerpat z víry, to zakusili také manželé Manfred (55 let) a Christiane (50 let) Honeckovi z města Altach v rakouském Voralbergu. Ale nebylo tomu tak vždy. Bylo to až od chvíle, kdy se Bůh stal pro tuto hudební rodinu středobodem jejich společného života.

Manfred: Když se dívám zpět, s údivem konstatuji, že některé rozhodující události daly mému životu zcela nový směr. Bylo mi pouhých sedm let, když zemřela naše maminka. Otec, pošťák v důchodě, se tehdy rozhodl přestěhovat se se svojí devítičlennou rodinou z Voralbergu do Vídně, aby nám dětem umožnil studium hudby. Odkud vzal odvahu učinit tento krok, sám a bez peněz, to dodnes nevím. Jako desetiletého mě poslali do cisterciáckého kláštera v Zwettlu, kde jsem zpíval v chlapeckém sboru „Sängerknaben“. Tam, u mnichů, jsem objevil modlitbu. Jelikož jsme se doma nemodlivali a já jsem nechtěl vypadat jako podivín, modlil jsem se tajně. Když jsem jako chlapec šel kolem kostela, často jsem vklouzl dovnitř, abych si popovídal s Ježíšem. Sice jsem se chtěl přiznat ke své víře a praktikovat ji v životě, chyběla mi však k tomu odvaha. Jako mladý student hudby jsem se s rostoucím zájmem zahloubal do studia Písma svatého, četl jsem o svatých a především o Panně Marii a jejich zjeveních ve Fatimě a Lurdech.

Christiane: U mě to bylo úplně jinak! Svoje dětství jsem strávila bezstarostně a v bezpečí rodiny 60 km jižně od Vídně v Grünbachu am Schneeberg. Moje babička z matčiny strany pocházela z Polska a byla velmi zbožná. Moje maminka, která vyučovala hru na housle, se snažila chodit pravidelně v neděli do kostela. Mne však lákal svět, především tanec, více než vše náboženské. A tak můj život modlitby sestával pouze z každodělných prosb: „Maria, prosím, přiveď mi toho správného muže!“

Manfred: Naštěstí byla tato modlitba promptně vyslyšena! Pro upřesnění, bylo to v roce 1979 na festivalu mládežnických orchestrů v Salzburgu, kde jsem poznal Christiane. Měla tehdy pouhých 16 let, byla žákyní Vídeňské vysoké hudební školy a hrála druhé housle jako já.

Toto děvče se mi zalíbilo na první pohled, a tak jsem jí jako vedoucí skupiny velmi rád poskytl doučování, aby se technikou hry vyrovnala ostatním účastníkům. Je ona ta pravá? Už tehdy jsem se chtěl oženit se ženou, která by byla ochotná vést se mnou společný křesťanský život! Moc jsem v to doufal!

Christiane: Naše první setkání mám ještě teď v živé paměti, zvláště naši první procházku. Cesta vedla kolem kříže. Nezávisle na sobě jsme Manfred a já zůstali na několik okamžiků tiše stát před dřevěným křížem. Ani jeden z nás nechtěl kolem něj projít bez povšimnutí. Toto malé gesto bylo to první, co nás beze slov vnitřně spojilo. Pravda, velmi rychle jsme byli do sebe zamilováni až po uši. „Máš mozartovské oči!“ – to byl první nezvyklý kompliment 21letého studenta hudby, v jehož blízkosti jsem se od počátku cítila bezpečně.

Manfred jako mladý houslista

Christiane a Manfred Honeckovi

Manfred: Žel, naše brzké zasnoubení vyvolalo nevoli Christianiných rodičů a učitelky hudby, která byla toho názoru, že její žákyně si tím pokazí budoucnost. Zasnoubení bylo romantické, s prstýny a květinami a hudebním doprovodem. Vzali jsme se v roce 1981 v mém milovaném klášteře v Zwettlu, kde jsem jako chlapec dostal tolik dobrého pro svou duchovní formaci.

Christiane: „Dětská svatba!“ vtipkovali tehdy mnozí příbuzní, a zčásti měli i pravdu, vždyť jako šťastný novomanželský pár jsme měli jen 18 a 23 let.

Manfred: V naší zamilovanosti nám vůbec nevadilo žít chudě ve Vídni. Náš společný život víry se, žel, k mému vystřízlivění nevyvíjel tak, jak jsem si to přál – žádná společná modlitba před jídlem ani pravidelný svátostný život. Christiane ještě nebyla ve víře tak daleko.

Christiane: Vlastně jsem nikdy nemyslela na nic jiného než na manželství a rodinu. Byla jsem milující mladou manželkou, která narozením našeho prvorozeného Joachima (1982) pomalu rostla do role matky. Samozřejmě to znamenalo vzdát se svobody, ale Manfred mě uměl vždy s láskou povzbudit. Podporoval mě, kde jen mohl, a projevil mi skutečné pocho-

pení. Byla jsem hrdá na svého muže, který mezitím začal hrát ve Vídeňské filharmonii a sbíral první dirigentské úspěchy.

Manfred: Jak nekonečně vděčný jsem byl mojí Christiane, že z lásky k rodině odsunula svoje studium! Navzdory domácnosti a třem dětem je později přece jen ukončila státní zkouškou jako učitelka hudby. Když jsem v roce 1992 dostal místo šéfdirigenta v opeře v Curychu, převzala Christiane plná energie stěhování do Voralbergu a šikovně organizovala celou stavbu domu. Bez ideálního přístupu mojí manželky by byl pro mě jako dirigenta rodinný život nemyslitelný a tak je tomu dodnes! Tehdy jsem však příliš málo tušil, co to ve skutečnosti pro moji manželku znamenalo, být doma neustále k dispozici a o všechno se starat.

Narušená harmonie

Christiane: Skutečně bylo pro mě stále těžší být vdaná za umělce. Kalendář mého manžela se neustále plnil termíny, doba jeho nepřítomnosti byla stále delší. Manfred byl často na cestách v zahraničí, v operách a koncertních sálech, obklopený potleskem, zatímco já jsem doma nepovšimnuta měnila plínky a pokoušela se s podporou svých rodičů a příbuzných zvládat výchovu rozrůstajícího se kruhu dětí. Pocit, že jsem si naplno nevychutnala svoji mladost, mi dal zabrat. Často jsem trpěla pocity frustrace a zdálo se mi, že výchova dětí mě daleko přesahuje. Tehdy jsem však ještě nehledala pomoc ve víře, ani Panna Maria ještě neměla místo v mém životě. Trápil mě pocit osamělosti a prázdnoty.

Manfred: Ano, zažili jsme období výrazného odcizení, protože povolání dirigenta mělo za následek moji častou nepřítomnost v rodině. Mnohokrát bylo třeba při problémech s dětmi vykonávat roli otce přes telefon, dokud jsem si rozhodně neřekl: „Buď k sobě upřímný a jdi cestou víry se svou rodinou konkrétněji, důsledněji, jak jsi to poznal před Ježíšem!“ Překvapení bylo doma velké a odpor nemalý, když jsem krok za krokem „zaváděl“ modlitbu před jídlem, nedělní mši svatou a pravidelnou zpověď před svátky. Jako otec bych mohl složit píseň o tom, co znamená bojovat až do konce.

Christiane: Při vši lásce k manželovi jsem nedokázala s Manfredem v duchov-

Christiane a Manfred Honeckovi se svými dvěma dcerami Terezou a Annou Marií (uprostřed), se čtyřmi syny Matthiasem, Simeonem, Joachimem a Manuelem a se dvěma snachami Delphine a Sandrou. Ke dvěma vnoučatům Evě-Marii a Eliasovi přibyl v listopadu 2013 Jakob.

ním životě držet krok. Kupříkladu modlit se bolestný růženec v pátek v 15 hodin, když u nás seděli přátelé v příjemné atmosféře, se mi zdálo přehnané a bylo mi to doslova nepříjemné, i když, k mému překvapení, se někteří hosté ochotně přidali. Zraňovalo mě, když bylo třeba dodržovat půst o chlebu a vodě, ačkoliv jsem navařila. Maria pro mě jednoduše nebyla tématem, nanejvýš jsem si při pohledu na Manfredovu lásku k Marii často pomyslela: „Je to, jako by Marii miloval více nežli mne.“ V oblasti víry mezi námi nevládla harmonie a tím jsme oba velice trpěli.

V průběhu své rozsáhlé koncertní činnosti dirigoval Manfred Honeck hlavní mezinárodní hudební tělesa, mj. Symfonický orchestr Bavorského rozhlasu, Royal Concertgebouw Orchestra (Nizozemí), Londýnský filharmonický orchestr a Izraelský orchestr, Pařížský orchestr, Academia di Santa Cecilia v Římě či také Vídeňskou filharmonii a různé filharmonie v USA. Od roku 2008 je hudebním ředitelem Symfonického orchestru v Pittsburghu. Spolupracuje rovněž s Českou filharmonií v Praze.

Společná cesta ve shodě

Manfred: Moje manželka byla v duchovním životě ještě hledající, když se v roce 1999 rozhodla zúčastnit se duchovních cvičení. Když se Christiane s rozzářenou tváří vrátila domů, bylo mi hned jasné, že slyšela věci, které tak moc potřebovala pro svůj každodenní život a které jí pomohly. Byla nadšená a mně se ulevilo.

Christiane: Skutečně, těmito duchovními cvičeními v St. Johann v Tyrolsku začal můj život víry. Moje myšlení se naprosto změnilo, viděla jsem věci v docela jiném světle. I když jsem ještě nechápala vše, co mi bylo během těchto dní tak živé a poutavě zprostředkováno, přece jen mě to naplňovalo. Předtím jsem si myslela: „Ježíš ano, církev ne!“ Pak se to úplně změnilo. Vědomě jsem se začala zabývat některými náboženskými tématy. Svátosti, adorace, růženec mi byly předtím cizí. Postupně jsem se konečně dokázala otevřít tomuto bohatství. Poznala jsem hodnotu mše svaté a byla jsem šťastná, že jsem konečně pochopila svého manžela v duchovní rovině.

Manfred: Vzpomínám si, jak mě tehdy Christiane spolu s Terezou, naším šestým dítětem, provázela na koncert do Stockholmu. Obě zůstaly v hotelu, zatímco já jsem absolvoval zkoušky se Symfonickým orchestrem Švédského rozhlasu.

Christiane: Ano, přesně, tehdy mě při kojení naší malé dcerky najednou napadlo: „Teď máš čas, tak se nauč tajemství růžence nazpaměť.“ Jak jsem si umínila, tak jsem také udělala. Manfred měl tenkrát velkou radost z toho, že jsme se po 20 letech manželství začali spolu modlit. ▶

► **Manfred:** Začalo pro nás zcela nové období, kdy jsme společně utvářeli náš život víry v rodině tím, že jsme ochotně přijali prosbu Panny Marie v Medžugorje: „Postavte Boha do středu vašeho života!“ Konečně jsem se mohl se svojí manželkou podělit o to, co jsem se ve svém povolání už déle snažil žít. Kupříkladu bylo pro mě už od nepaměti velmi důležité být upřímný a zbavit se jakéhokoliv strachu před lidmi, když bylo potřeba obhajovat katolickou víru a církev. Proto jsem i v jednom interview pro New York Times hovořil velmi otevřeně o svojí víře, ačkoliv mě blízcí přátelé chtěli v dobrém od toho odvrátit v domnění, že moje otevřenost by mohla mít negativní následky pro moji kariéru. Stal se pravý opak, protože až dodnes diriguji velkolepé světově uznávané orchestry.

Bůh se stal pro nás nepostradatelným

Christiane: Tento velký dar prohloubení ve víře nepřinesl žádnou vnější změnu do mého často monotónního všedního dne, zůstaly i všechny mateřské starosti. A přece s mým novým nasměrováním na Ježíše jsem se pomalu učila darovat a obětovat mu všechno. A tak, ačkoliv práce, životní situace a problémy zůstaly stejné, přece jen najednou nabyly zcela nový smysl a hodnotu. I nadále jsem velmi intenzivně prožívala a nesla Manfredův dirigentský stres, jako tehdy, když v květnu 2013 psal z USA: „Jsem pod obrovským tlakem: Právě jsem přijel z Clevelandu

Před 13 lety napadla Manfreda při pohledu na zkrřížená břevna v prvním poschodí domu, kde bydleli, myšlenka zřídit tam kapličku. Od té doby pravidelně přicházejí kněží spřátelení s jeho rodinou a slaví tam mši svatou. V kapličce sice není Nejsvětější svátost, ale jsou tam dvě vzácné relikvie: sv. Otce Pia a bl. Karla Rakouského, patrona Manfredovy rodiny.

a v následujících týdnech mám koncerty v Pittsburghu, čekají mě i nahrávky CD a vysílání v rádiu. Kromě toho musím potom hned letět do Vídně a odtud

do Berlína na nahrávání CD s Anne-Sophie Mutterovou (známá německá houslistka – pozn. překl.) a Berlínskou filharmonií. “Teď jsem však mnohem klidnější, i když naše komunikace z jednoho kontinentu na druhý není kvůli časovému posunu zrovna jednoduchá. Ale teď vím, že když jsem s Manfredem sjednocena v modlitbě, mohu ho duchovně provázet.

Manfred: Je to přesně tak! Tato vzájemná důvěra se pro nás stala nepostradatelnou, protože v našem manželství žijeme v určitých obdobích zdrženlivě, ve vytrvalé věrnosti, což není vždy snadné, ale s Boží pomocí se to dá zvládnout. A častokrát jsme zakusili, jak dokáže Bůh navenek oddělená srdce přece vzájemně spojit.

Christiane: Pomalu také děti rostly ve víře. Mnohé se tedy dalo vyřešit jen modlitbou a trpělivostí. Ano, je skutečně za co děkovat a o co prosit! Především před svatostánkem, kde na mě Ježíš vždy čeká, kde mu mohu všechno povyprávět a odevzdat, neboť on má pro mě vždycky čas. On mi dává všechno zadarmo, dokonce i zdraví. Proto si často v návalu povinností říkám: „Nech nyní vše tak a jdi za ním na mši svatou! Ta je přece tak vzácná. Pak Pán požehná všechno ostatní!“

Manfred: V mém povolání dirigenta je pro mě důležitá každodenní modlitba, protože neustále pracuji s lidmi a jsem konfrontován s jejich problémy. Kromě toho nechybějí ani pokušení. Proto se pro mě stala osobní modlitba, zvláště modlitba růžence, před každým vystoupením samozřejmostí, často spolu s hudebníky. Když se spolu modlíme na hotelovém pokoji, jsou to někdy velmi omilostněné okamžiky. Každodenní mše svatá je pro mě jako katolika rovněž velmi důležitá. Je to, jako bych navštívil milého přítele. Většinou musím v cizině hledat kostel taxikem či metrem, jak to bylo v Tokiu. Tehdy si znovu uvědomím, jak univerzální a celosvětová je katolická církev. Jsem Bohu velmi vděčný za tento dar, že mohu lidi skrze hudbu přivádět kousek blíže k němu. Protože hudba dokáže neuvěřitelné věci. Dokáže vniknout do duše mnohem hlouběji než slova. Může se dotknout srdcí, může je dokonce uzdravit. Mnohé dopisy, které dostávám, často od mladých lidí, jsou toho důkazem.

Z *Vítězstvo Srdce* 97/2014 přeložil -dd-

Poselství Královny míru Mirjaně

„Drahé děti, jsem s vámi s požehnáním mého Syna, s vámi, kteří mě milujete a kteří se snažíte mě následovat. Přeji si být i s vámi, kteří mne nepřijímáte. Všem vám otvírám svoje srdce plné lásky a žehnám vám svým mateřským rukama. Jsem Matka, která vám rozumí. Žila jsem váš život a prožívala vaše utrpení a radosti. Vy, kteří prožíváte bolest, rozumíte mé bolesti a utrpení kvůli těm mým dětem, které nedovolují, aby je ozářilo světlo mého Syna, ty moje děti, které žijí ve tmě. Proto potřebuji vás, vás, které ozářilo světlo a kteří jste přijali pravdu. Zvu vás, abyste se klaněli mému Synu, aby vaše duše rostla a dosáhla pravé duchovnosti. Apoštolové moji, tehdy mi budete moci pomáhat. Pomáhat mi znamená modlit se za ty, kteří nepoznali lásku mého Syna. Modlíte se za ně, vy ukazujete mému Synu, že Ho milujete a následujete. Můj Syn mi slíbil, že zlo nikdy nezvítězí, neboť jste tu vy, duše spravedlivých, vy, kteří toužíte po nebeském království. To vše vás činí mými apoštolů a vede k vítězství mého Srdce. Proto, děti moje, očistěte svá srdce a klanějte se mému Synu. Děkuji vám!“

Medžugorje, 2. listopadu 2014

V první linii

Matka čtyř dětí zaujímá stanovisko ke genderové ideologii

Březen 2014: Plně obsazený sklep v centru Vídně. Všechno mladí lidé, studenti. Mezi nimi hezká mladá žena, rozpuštěné tmavé vlasy, s mikrofonem v ruce – Birgit Kelleová. Tématem je její knížka, která stojí za přečtení (v češtině nevyšla – pozn. red.). Temperamentní, živá, s nádechem humoru začíná hned se svým zamilovaným tématem: Matka, která chce sama doma vychovávat své dítě! Zastaralé? Pasé? – V žádném případě, když vidíme kladnou reakci mladého publika. Také při ostatních vystoupeních je tomu podobně. Kelleová mluví mládeži ze srdce, jak se zdá.

Minulý týden: Teologická letní akademie v Aigenu. Birgit Kelleová mluví o „genezi a rozsahu genderové ideologie“. V tomto kněžím silně nakloněném publiku sklízí se svojí analýzou také souhlas. Nakonec jsem se posadila s touto angažovanou matkou a novinářkou, která nemá strach chopit se „horkého železka“ a veřejně vyjadřovat svůj názor na internetovém blogu, při diskusích a přednáškách. Vypráví mi ze svého života...

V roce 1975 přišla na svět v komunistickém Rumunsku. Rodina patří k německé menšině Sedmihradského Saska, které je zcela evangelické. Proto byli ona i její starší bratr pokřtěni v rámci evangelické církve. Rodina žila tradičně křesťansky. Komunistický stát ale ani toto neviděl rád. Proto třeba v době, kdy se provádí konfirmace, se pořádaly státní slavnosti, kterých se všichni mladí lidé museli účastnit.

Birgitini rodiče se rozhodli otočit se zády ke komunismu, který jim nadělil tolik nesvobody. Nebylo to žádné jednoduché rozhodnutí. Vždyť sotva požádali o výjezdní povolení, nastala různá úskalí. Birgitina matka se stala podezřelou a nesměla už vykonávat povolání učitelky. Po letech čekání došlo konečně k tomu, že v roce 1984 rodina přesídlila do Německa, do blízkosti Freiburgu. Birgit měla devět let.

Ve čtrnácti šla ke konfirmaci: „S evangelickým farářem jsem si hned neporozuměla. V pubertě se člověk zajímá a ptá na různé věci. Ale on kritické otázky jedno-

duše zablokoval. Diskuse skončila – právě tehdy, kdy to bylo napínavé.“ Protože nedostávala žádné odpovědi, nechala to být. „Tehdy jsem s tématem křesťanství vlastně skončila...“ – „Později,“ dodává, „v katolické církvi jsem zažila něco jiného, totiž že se kněží postavili velmi správně ke kritickým otázkám a o všem se mohli diskutovat.“

Po maturitě začala studovat práva, studia ale přerušila, protože chtěla pracovat raději jako novinářka – nejprve jako praktikantka v nakladatelství, později v redakci rádia pro bulvární zprávy, rozhovory s prominenty... V té době poznala sympatického šéfa – a zamilovala se. Byl to katolík, se kterým začala brzy diskutovat také o křesťanství. Na obvyklá témata. Antikoncepce, celibát, kněžství žen... zastávala názory světských médií, byla přesvědčená, že tady má všechno jasné. Její pozdější muž naproti tomu uměl katolické stanovisko dobře zdůvodnit, vyvrátil její argumenty. „Tak jsem se poprvé zase začala zabývat tématem církve, které už v mém životě nehrálo žádnou roli,“ vzpomíná si.

Narození první dcery Emmy v roce 1999 bylo dalším obratem v jejím životě. Živě vypráví: „To bylo něco pravdu převratného. Byla jsem fascinována, že jsem jako žena mohla mít dítě, cítit, jak ve mně

Birgit Kelleová

roste, jak jsem je potom mohla přivést na svět – a pak tím, že jsem je kojila, obstarat mu všechno, co potřebovalo. To je přece perfektní koloběh.“ A s úsměvem dodává: „To je přece systém, který nemůže vzniknout náhodným setkáním aminokyselin. Tehdy jsem se poprvé začala vážně ptát, odkud přicházíme, kam směřujeme a kdo tento perfektní systém vytvořil?“

Že to všechno nemůže být náhoda, že tuto biologii musel stvořit Bůh, jí bylo jasné brzy. Po narození Pavla v roce 2001 se vdala – zřejmě si to dobře promysleli!

Když ještě kojila své třetí dítě, Emila, pozvali ji do skupiny katolických žen, která jí velmi imponovala. „Že jsem byla jediná evangelička, nebyl žádný problém. Byla jsem vždycky vítána,“ vzpomíná si vděčně. „Tam se mnoho diskutovalo: o ženství, o mateřství, také jak to vypadá se ženou v církvi. Byla jsem fascinována tím, jak tyto katolické ženy intenzivně věřily, aniž by pochybovaly, mně to naopak připadalo nedostatečné, protože jsem především chtěla všechno vědět a méně »jenom« věřit. Setkala jsem se tam s tolika ženami, spokojenými, radostnými ze života, uvnitř klidnými, které ve svých projektech jako práce s mládeží, farnost atd. vycházely především ze své víry. Neměly vůbec problém s otřelou frází, že prý církev je nepřátelská k ženám.“ Tam se setkala také s jedním knězem, který jí nabídl rozhovory o víře a o všech jejích otázkách. Tuto nabídku ráda přijala a dobře využila v následujících letech. Nikdo na ni nenaléhal. Iniciativa k rozhovorům musela vycházet od ní.

A se smíchem řekla: „A jednoho dne jsem zjistila, že jsem už dlouho katolička, že jsem dokonce katoličtější než většina katolíků, které jsem znala, a že by tedy bylo záhodno, abych konečně vstoupila do katolické církve. Bylo dobře, že jsem nikdy nebyla nucena – ani mým mužem. Není nikdy dobré, když se provádí nátlak. Víra se musí člověka dotknout vnitřně.“

Až do tohoto kroku byly doby, „kdy jsem Boha z frustrace, ze zoufalství a také ze vzteku odhodila. Proč, ptala jsem se, proč se všechno zkazilo, když jsem toho tolik udělala?“ A jako odpověď se staly věci, „kdy jsem věděla, že to nemůže být náhoda. Kdy jsem poprvé měla tento pocit (*ted' se směje*), on mi opravdu naslouchal. Pak se udály věci, které

se nedají rozumem vysvětlit: Problémy se řešily, dveře se otvíraly tam, kde jsem s tím nepočítala, věci najednou fungovaly a já jsem s jistotou věděla, že to není žádná náhoda.“

Výsledkem bylo, že „jsem se stala roku 2011 katoličkou a nelitovala jsem toho“.

Proč to potřebovalo tak dlouhou dobu, ptala jsem se. Vysvětlovala mi: „Kdo byl katolicky pokřtěn, vyrůstal v katolické víře, byl jako dítě ministrantem, pravidelně chodil k přijímání, ten se na to obvykle neptá. Ale někdo, kdo v dospělosti přemýšlí, že změní vyznání, ten koná dalekosáhlé rozhodnutí, které musí dobře uvážit.“

Od té doby se jí nekatolíci stále znova dotazovali, proč se stala katoličkou, když církev je k ženám tak nepřátelská. „Tu jsem jim odpovídala: Ne, to mě až dosud vůbec nenapadlo. Potkávám velmi mnoho žen, které nejsou ani utlačované ani nepůsobí nešťastným dojmem. A katolická církev je jedinou institucí v této zemi, která mě potvrzuje jako ženu a nechce to měnit ani kritizovat. Nemá s mým ženstvím žádný problém – tak jak jsem šťastná jako žena a matka. Pro všechny ostatní je to pohoršení: pro společnost, pro feministky, pro politiku. Tito říkají: Žiješ špatně, vrať se zase do svého povolání. Všichni chtějí, abych se změnila. Jenom katolická církev říká: Je to v pořádku tak, jak jsi. To vůbec nepociťuji jako k ženám nepřátelské!“

Žena je v dnešní době ceněna jenom tehdy, když vydělává tolik jako muž a dě-

lá kariéru, říká Birgit Kelleová. „Chceme lidi opravdu hodnotit jenom podle toho, jaké postavení zaujímají v nějaké hierarchii nebo jaký mají plat? Je nějaká žena, která si často za obtížných okolností po celý život vydělává peníze uklízením, méně hodnotná? To je přece hluboce nepřátelský názor na člověka. Cožpak Matka Tereza, která nikdy nevydělala ani haléř, nic nevykonala?“

Až do svého prvního těhotenství se B. Kelleová cítila vždycky jako emancipovaná mladá žena a nikdy neměla problém s tím, že je žena. Všechno, pro co se rozhodla, se jí zdálo být v pořádku. Potom ale zjistila skoro zděšená: To platí ale jenom tehdy, pokud se nerozhodne zůstat doma jako matka. Protože sotva otěhotněla, ptali se jí ze všech stran: „Co uděláš se svým dítětem? Kdy se zase vrátíš?“

Když vysvětlila, že nejdříve zůstane doma, sklídila jenom kritiku a nepochopení. „Stále jsem musela vysvětlovat a ospravedlňovat se, proč bych chtěla zůstat se svým dítětem, až jsem se sama ptala, proč se musím stále bránit. Proč si všichni myslí, že moje rozhodnutí je špatné?“

Chtěla zjistit, kde má tato kritika svůj původ. Vždyť vždycky byla většina žen spokojena s tím, že je jejich matky ošetřovaly. Jak se najednou tato normální věc stala problémem? „Dříve bojovaly některé ženy za to, aby mohly jít pracovat. Dnes si musí vybojovávat, aby mohly »zůstat doma«.“

Tak se začala zabývat feminismem. „Ten nestrpí žádný jiný pohled na život

než onen, který zastává elita feministek. Chce ženám předpisovat, co chtějí a potřebují. Právní zrovnoprávnění je jistě dobrá věc, ale chtít dnes ženám vzít jinou možnost volby než chodit do práce, to není v pořádku.“ Paní Kelleová vypráví, že zná dost žen, které se tak rychle vracely do zaměstnání jenom proto, že se k tomu cítí být tlačeny svým okolím. „Pak bych se měla jako matka ptát: Chci to opravdu, nebo se cítím být nucena?“

„Feministky nemluví za mě,“ vysvětluje dále. „To mi bylo při přemýšlení jasné. Ony požadují věci, které já nechci, chtějí odbourat něco, co je pro mě důležité. Logickým důsledkem je, že jim musím začít odporovat. Jinak se posadí zase sem a budou si dělat nárok mluvit za »ženu«, která vůbec neexistuje.“

Proto se začíná, z domu, jako svobodná autorka, vyjadřovat k těmto tématům na internetovém blogu a zjišťuje, že ohlas, ba dokonce souhlas mezi čtenářkami je poměrně obrovský. Když potom poslala dva texty do online-magazínu *The European*, tam je nepřijali. Se třetím článkem *Diktatura feminismu* měla větší štěstí. Mnoho kladných reakcí, horké diskuse mezi feministkami... B. Kelleová dostala potom sloupek na týden. Teď tedy píše každý týden a všimá si ohlasu: bezpochyby je o její názory velký zájem!

Jednoho dne vypadl jeden host z programu rozhovorů Maybritty Illnersové na téma *Podíl ženy* a jako náhradu navrhl Birgit Kelleovou. „Skvělé vysílání. Na konci jsem měla celé publikum na svoji straně,“ vypráví po právu hrdě.

Od té chvíle je stále znovu zvána do televizních pořadů jako přesvědčivá mladá žena, spokojená se stavem čtyřnásobné matky, která je výmluvná a neodpovídá otřelé představě o utištěné ženě z domácnosti.

Přítom zažívá nejrůznější zkušenosti: Všechno běží opravdu dobře, dokud ji feministky ignorují. Potom, co se ale u různých médií stává stále více uváženou a oblíbenou, a když přímo a bez obalu oznamuje své názory, pak na ni začnou stále verbální útoky ze strany zástupkyň feminismu. (Po jedné tvrdé, ale férové debatě bylo možno číst na jednom twitteru: „...myslím si, že paní Kelleová je čarodějnice! Čarodějnice! Upálit!“) Obdivuji její odvahu.

Modlitba matky

Otče na nebesích! Plná starostí odevzdávám Ti svoje děti. Vezmi si je pod svoji ochranu a veď je dobrotivou rukou. Pro Tebe jsem je porodila a pro Tebe se znovu narodily ze křtu jako Tvoje děti. Jsou označeny svatým křížem. Pomoz, aby tímto znamením nikdy nepohrdly. Ve víře v Tebe a Tvého Syna Ježíše Krista jsem je vychovala. Pomoz, aby věrně a vytrvale setrvaly ve svaté víře. Tvoje svatá církev se stala jejich vlastní. Pomoz, aby se nikdy neodcizily své vlasti.

Naplň je hlubokou radostí, že Ti smí sloužit, naplň je odvahou a silou, aby důstojně kráčely jako křesťané. A mně dej bdělé oko, chytrost a lásku, abych naplnila svoji povinnost jako křesťanská matka a všechny své děti přivedla k Tobě do věčného života. Maria, nebeská Matko, vezmi všechny moje děti pod svoji ochranu a přiveď je k Ježíši, našemu Pánu a Spasiteli. Amen.

Z -sks- 19/2014 přeložil -mp-

Mezinárodní asociace exorcistů: Přibývá případů posedlosti

„Jak se odehrávají takové pořady s rozhovorem?“ ptám se. Ve většině levicově zaměřených talkshow patří k menšině, která se má předvést. „Stále jsem zvána za část »konzervativních zpátečníků«, ale myslím si, že nezapadám do otrěpané představy.“ Někteří moderátoři s ní zacházejí od počátku vysílání opravdu neférově. Setkala se také už i s manipulovaným výběrem publika. Jiní zase vedou vysílání korektně.

„Zastávat se názoru, že ženy mohou také zůstat doma, vyvolává opravdu mnoho útoků, právě od žen, které to dělají jinak. Tato debata je vždycky osobní: Je žena krkavčí matka, nebo domácí putička...? Feministky se bojí, že chci učinit krok zpět, a nerozumí tomu, že je mnoho žen, které ten krok vpřed nechtějí, nebo jej vůbec neudělaly.“

Útoky, nadávky (zvláště na internetu) na začátku Birgitu Kelleovou poněkud zastrašily. Ale ona se nevzdává. Naopak: Po debatě o příplatku za péči, kdy byla paní Kelleová jednou z mála přimluvyň, které se to odvážily říci také veřejně (Ptám se: Není to vlastně samozřejmé?), se vrhla do debaty o „homo-manželství“. „Při žádné debatě se nezvedají vlny agrese tak vysoko jako u tohoto tématu. Tam je cítit také nenávisť. Proto se neodvažují mnozí proti tomu veřejně vystoupit,“ říká strážlivě.

Když byla paní Kelleová přizvána do vysílání „tvrdě, ale fěr“ u Plasberga, aby se vyjádřila k tomuto tématu, nemělo pro ni toto spojení vlastně žádný smysl, ale získala velkou útěchu jak u diváků, tak také u přítomného publika. „Je tady možno argumentovat čistě světsky – věcně a vědecky. Argumenty musí být stejně přesvědčivé a platné pro všechna náboženská společenství a také pro ateisty,“ vysvětluje svůj přístup a dodává: „Je také v zájmu státu, aby podporoval a chránil před útoky tu formu soužití, která se osvědčila jako nejstabilnější klíčová buňka společnosti – totiž manželství muže a ženy – a navzdory rozvodům působí také nejmenší problémy. Z tohoto spojení vychází většina dětí, pro které zase rodiče tvoří to nejpřirozenější okolí. Jenom toto slibuje budoucnost.“ Zase jedno téma, myslím si, kde se mnoha lidem zatemňuje určitou menšinou zdravé chápání domova.

„Exorcisté zvláštní službou ve společenství s biskupy prokazují lásku a přívětivost církve vůči těm, kdo trpí působením Zlého,“ píše papež František v poselství zasláném otci Franceskovi Bamontemu, předsedovi Mezinárodní asociace exorcistů (AIE), kteří se v říjnu sešli poprvé od svého vzniku. Tato asociace vznikla při vatikánské Kongregaci pro klérus letos v červnu. Prvního setkání se účastnilo 300 exorcistů z celého světa. Diskutovali zejména o šíření a důsledcích okultismu, satanismu a esoterismu. Vatikánskému rozhlasu přiblížil tuto tematiku oficiální mluvčí asociace, psychiatr Valter Cascioli:

„Tyto praktiky poněkud otevírají cestu mimořádnému působení démonů. Počet lidí, kteří se těmto praktikám věnují a způsobují velké škody sociální, psychologické, duchovní i morální, neustále stoupá, což nám působí starosti, protože se nám také zvyšuje počet případů mimořádné démonské aktivity, zvláště obsesí a ďábelských posedlostí.“

Znamená to, že rizika zmíněných esoterických a okultistických praktik jsou podceňována?

„Někdy ano. Někdy ani běžná démonská činnost, tedy pokušení není brána v úvahu, zvláště těmi, kdo mají vlašnou víru. Vybízíme proto k větší bdělosti. Žijeme ostatně v obzvláště kritickém historickém okamžiku, kdy se zdá, že shon,

povrchnost, vyhrocený individualismus a sekularizace zcela ovládly naši společnost. Boj proti zlu a Zlému se stává stále více naléhavým. Je to zjevně způsobeno kromě přímé činnosti Božího nepřítele, také oslabením víry, nevázaností, tedy bezzásadovostí a dnes rozšířeným kulturním relativismem. Jsme také svědky častých mediálních, televizních, knižních či filmových sdělení, která částečně ze senzacechtivosti a okázalosti podněcují zejména mladé generace k tomu, aby se zajímaly o okultismus a satanismus, popřípadě jej praktikovaly.“

Co a jak dnes ďábel podle zkušenosti exorcistů napadá?

„Jeho lživost spočívá v tom, že nás vede k tomu, abychom uvěřili, že neexistuje, čemuž napomáhá rozšířená laxnost naší společnosti. Slabá místa jsou stále stejná: oslabení víry. Velmi nás také zaráží vliv, jaký mají tyto fenomény démonské aktivity zejména na mladé generace a na rodiny. Víme, že ten, kdo rozděljuje – ďábel –, nás nejenom odděluje od Boha, ale rozděljuje také lidi mezi sebou, i v rodinách. Odděluje také od reality, protože bohužel dochází také k situacím mentálního odcizení, které jsou druhotným projevem mimořádného démonského působení,“ říká psychiatr Valter Cascioli, mluvčí Mezinárodní asociace exorcistů.

www.radiovaticana.cz

„Nejde dnes o to, aby se lidem zase objasnila smysluplnost Božích přikázání?“ ptám se své partnerky v rozhovoru. „Žijeme v křesťanstvím ovlivněné demokracii,“ odpovídá a pokračuje ve svých jasných úvahách: „Neměla by se ohýbat většina menšinou jenom proto, že tato říká: »Jinak se budeme cítit diskriminováni!« Kde se toto děje, skončí se nezbytně v diktatuře menšiny.“

Reakce publika i dění mimo televizi jí každopádně ukazují, že patří k většině – která je většinou, ale mlčící. Proto se nedává zastrašit ani otrást moderátory nebo jinými účastníky diskuse: „U vysílání

vím, že mám za sebou více lidí, kteří stojí za mnou, než lidí, kteří sedí přede mnou.“

Ze zpráv, které dostává, 90 % jsou zprávy kladné. Mnoho lidí se za ni modlí, kněží slouží mše, když vystupuje v televizi. Její víra a společenství věřících jsou velkou oporou. „Vím, za koho mluvím, jak mnoho lidí mi vděčí za to, že tady venku nastavuji hlavu také za ně, když tady sedím, i když vím, že si tím některé také znepřátelím. »Dobře, že tady jste«, »mluvíš mi z duše«, »provázíme tě ze země a pokoušíme se tě podporovat,« dohlýchám se. Vím, že nejsem sama na cestě, mám velkou podporu.“ ▶

► Jestli ji někdy doprovází její muž? „Ne,“ směje se, „on ukládá děti do postele. Ti větší se ale už také dívají, když jsem v televizi. Už to chápou jako napínavé.“ Tak se děti učí, „že křesťanství neznamená jenom chodit v neděli do kostela“, ale také se angažovat a bránit křesťanské hodnoty.

„U nás doma se mnoho mluví o otázkách života, které se nás dotýkají a zajímají nás, také se spráteným kněžími. Tak přijdou naše děti do styku s mnohou problematikou, o které jiní sotva kdy slyšeli. Tak se učí už také opravdu dobře argumentovat.“ Jak neuvěřitelně důležité je toto právě dnes, když se ve školách toho učí tolik, co je proti víře!

„Nemáte už dost toho, že jste veřejně haněna a nadává se vám?“ Tato otázka se

mi tlačí do úst. Ona se usmívá: „Ne, nezabývám se tím. Existuje toho tolik, co se nedá změnit. Budu mluvit tak dlouho, doкуда se to nezmění.“

A vaše zamilované téma? „O mateřství. Jak je ohromné vychovávat děti. A jak je krásné, když má na to člověk čas a náladu. Když člověk není štván a nemusí myslet, že bych měla udělat ještě to nebo ono. Když se mohu věnovat tomu, abych provázela děti na cestě do dospělosti, to je fantastické. Teď mi například leží na srdci, když naši nejmladší Martu, která právě začala chodit do školy, odvedu ze školy a ona potom bude doma třeba nahlas hledat věci, které začínají písmenem A, protože se právě učili ve škole toto písmeno. A potom by se měla rychle najíst, aby se

dostala k domácí úloze. Pak mi všechno zmizí a já si pomyslim, jaké je to kouzelné stvoření!“

Uzavřeme náš rozhovor: „Místo v jeslích stojí 1200 euro. Proč se tyto peníze nedají těm ženám, které chtějí zůstat doma? Tato otázka se musí nejprve politiky vyřešit, dříve než se opustí,“ vysvětluje paní Kelleová. Mohla by tuto otázku projednat hned také pro Rakousko, navrhuji, ale také si myslím: Vlastně je na čase, abychom také my sami prokázali občanskou odvahu, abychom se nenechávali vést několika málo ideology, kteří to s námi vůbec nemyslí tak dobře, jak to předvádějí, a mohou přivést náš život a život našich dětí na nebezpečné bludné cesty.

Z VISION 2000 - 5/2014 přeložil -mp-

Dr. Herbert Madinger

Bůh nás miluje. On nás miluje, i když jsme od něho vzdáleni. On nás miluje, protože nám chce pomoci, abychom se k němu přiblížili, jeho nalezli a dosáhli od něho odpuštění. On odpouští tak lehce, když ho s upřímným srdcem prosíme: „Otče, odpusť mi! Vždyť jsem zhřešil proti nebi a proti tobě.“ Lotr na kříži řekl

jenom jedno jediné slovo, ale z hluboké lítosti. A jemu daroval Ježíš nejvyšší zaslíbení, jaké nedal nikomu jinému: „Vpravdě ti říkám, dnes budeš se mnou v ráji.“ (Lk 23,43) Bůh odpouští. Ale je zapotřebí lítosti, umoudření, slz srdce, vnitřního utrpení nad tím, že jsme šli po špatné cestě. Otče, odpusť mi!

Ale tato lítost a bázeň Boží jako by zmizela. Považuje se za nevhodné a nemoderní, kdybychom mluvili o tom, že lidé mohou být zatraceni! Pokládá se to za překonaný názor, když se říká: „Svět žije ve velkém hříchu. Hřích vládne světem. Modlete se, abyste se mohli bránit zlému! Satan je velmi silný, působí velmi silně ve světě. Hleďte smíření s Bohem! Modlete se, modlete se, modlete se! Vždyť modlitbou můžete ďábla zcela odzbrojit.“ Kdo ještě bere tato slova vážně?

Ježíš Kristus mluví v Písmu svatém na mnoha místech o tom, že člověk může být zavržen navěky. On přišel proto,

aby hledal, co bylo ztraceno. On je Dobrý pastýř, který svoje stádo chrání ještě i tehdy, když vlk chce ovce roztrhat. Ježíš vydal svůj život za své ovce. „Dobrý pastýř dává život za své ovce. Když námezdník, jenž není pastýřem a jemuž ovce nepatří, uvidí přicházet vlka, opouští

ovce a prchá a vlk je uchvacuje a rozhátní.“ (Jan 10,11-12) Ježíš je ten Dobrý pastýř, který vydal svůj život za nás. On pro nás vylil svou krev, abychom nezahynuli. Protože Boží soud existuje. Protože kdo Boha tvrdošijně až do konce odmítá, ten je zavržen. Kdo se až do konce protivi Duchu Božím, který je Duchem pravdy, tomu nemůže být odpuštěno. Protože takový člověk se brání proti Duchu Božím. „Každý hřích a rouhání budou lidem odpuštěny, ale rouhání proti Duchu odpuštěno nebude.“ (Mt 12,31)

Proč Ježíš vyslovil tolik podobnosti o soudu, o žni a o rozhodnutí? Proč nám vypráví o Synu člověka, který přijde ve slávě a všichni andělé s ním? Pak se posadí na trůn své slávy. A všechny národy budou k němu sezvány a on je bude od sebe oddělovat, jako pastýř odděluje ovce od kozlů. Jedněm řekne: „Pojďte sem, vezměte si do vlastnictví říši, která je pro vás připravena!“ Těm druhým ale

řekne: „Pryč!“ A ti odejdou a dostanou věčný trest, spravedliví ale věčný život.

Kdybychom všechno toto nebrali vážně, kdo se pak ještě odváží tvrdit, že Ježíš Kristus je Pravda? Věčný Syn Boží, který je Bohem a přinesl nám zvěst od Otce? Kdo se opováží Ježíši do tváře od-

porovat a říkat: „To jsou jen časově navázané představy, které Ježíš vyslovil

jako dítě své doby. My tomu dnes rozumíme lépe,“ tomu chybí víra v Ježíše Krista, který je Bůh. Lidé nechtějí dnes nic slyšet o věčném zavržení. Existenci pekla zpochybňují – alespoň to, že někdo skutečně přijde do pekla!

Existence Zlého navěky se rozhodně popírá. „Rozloučení s ďáblem.“ Když už ďábel není, když nejsou zlí duchové, katastrofální zlo neexistuje: Pak neexistuje peklo! Pak neexistuje smrtelný hřích! Pak není žádný důvod ke zpovědi, k radikálnímu obrácení, ke smíření s Bohem! Protože každý stejně nějakým způsobem dosáhne spásy!

Ale existuje hřích, který vede ke smrti. Ježíš zemřel za hříšníky. Ježíš přišel, aby zničil dílo Zlého. „Kdo páchá hřích, pochází od ďábla. Protože ďábel hřeší od počátku.“

Ze Schweizerisches Katholisches Sonntagsblatt 18/2014 přeložil -mp-

O vytrvalosti (1)

„Kdo vytrvá až do konce, bude spasen.“ (Mt 24,13)

I.

Svatý Jeroným říká, že mnozí začínají dobře, ale málokterí vytrvají: „Začátek je věcí mnohých, vytrvalost ale věcí málokterých!“ (*Lib. 1. contra Jovin*) Dobře začal Saul, Jidáš, Tertulián. Skončili ale zle, protože v dobrém nebyli vytrvalí. „U křesťanů se nediváme na začátek, ale na konec!“ (*S. Hieron. Ep. ad Fur*) Pán, mluví světec dále, nežádá jenom začátek dobrého života, nýbrž také konec. „Je to konec, který dostane korunu.“ Svátý Bonaventura říká: „Jenom vytrvalost bude korunována.“ Proto nazývá Laurentius Justinianus vytrvalost branou k nebi. Proto nemůže nikdo vejít do nebe, pokud nenajde bránu, která do nebe vede. Můj bratře, ty jsi teď opustil hřích a doufáš právem v odpuštění. Jsi tedy přítelem Božím. Ale věz, že nejsi ještě stále jistý. A kdy tedy budeš jistý? Když vytrváš až do konce. „Kdo vytrvá až do konce, bu-

de spasen.“ Už jsi začal zbožný život? Tedy poděkuj Pánu. Sám svatý Bernard tě upozorňuje předem, že tomu, kdo začne, je odměna jenom slíbena, ale udělena bude jenom tomu, kdo vytrvá: „Začátečníkům bude odměna slíbena, vytrvalcům ale bude dána.“ (*Serm. 6. de modo bene viv*) Běh o cenu je dobrý, ale ještě nestačí. Musí se běžet tak dlouho, dokud ji běžec nedostane. „Běžte tak, abyste ji získali,“ říká apoštol. (1 Kor 9,24)

Už jsi položil ruku na pluh, začals dobře žít. Teď se ale boj a třes více než kdy jindy: „Pracujte s bázní a chvěním na uskutečnění své spásy.“ (Flp 2,12) Proč? Protože když se obrátíš – od toho ať tě Bůh chrání – a ohlédneš se nazpět a začneš znova špatný život, pak tě Bůh prohlásí za vyloučeného pro nebe: „Kdokoli položil ruku na pluh a dívá se zpět, není způsobilý pro Boží království.“ (Lk 9,62) Teď se vyhýbáš milostí Pána zlým příležitostem, přijímáš často svátosti, konáš den-

ně zbožné rozjímání. Sláva tobě! Když budeš takto pokračovat a když tě takto jednajícího Pán zastihne, až tě přijde soudit, řekne: „Synu můj, hodláš-li sloužit Pánu, připrav se na zkoušky.“ (Sir 2,1) Věz, že se teď musíš ještě více připravit k boji. Protože tvoji nepřátelé, svět, tělo a ďábel, se vyzbrojí ještě více než jindy, aby nad tebou zvítězili, aby tě obrali o všechno, čeho jsi dosud dosáhl. Dionýsius Kartáginec říká, že o co více se někdo oddává Bohu, o to více se peklo snaží nad ním zvítězit: „Oč více si někdo činí násilí, aby sloužil Bohu, o to silněji proti němu zuří Odpůrce.“ To je dostatečně vyjádřené v evangeliu svatého Lukáše, kde se říká: „Když nečistý duch vyjde z člověka, bloudí po vyprahlých místech, hledaje odpočinek. Když jej nenalézá, říká: »Vrátím se do svého příbytku, odkud jsem vyšel.« A když přijde, nalezne jej vymetený, pěkně uklizený. Tehdy odejde a vezme sedm dalších duchů, horších než je on; vrátí se a přebývají tam. A konce toho člověka jsou horší než počátky.“ (Lk 11,24-26) Když je zlý duch z nějaké duše vyhnán, nenachází klid a obrací všechnu pili na to, aby se znovu vrátil. Povolá si na pomoc také své druhy, a když se mu podaří vrátit se zpět, bude pro tuto duši druhé neštěstí větší než to první.

Uvažujme tedy, jakých zbraní musíte použít, abyste se před těmito nepřáteli bránili a sebe uchovali v milosti Boží. Abychom nebyli přemoženi zlým duchem, k tomu není žádný jiný prostředek obrany než modlitba. Svátý Pavel říká, že bojujeme nikoli jen proti lidem, kteří jsou jako my z masa a krve, nýbrž také proti knížatům pekla. „Zápasit totiž musíme nikoli s protivníky z krve a masa, ale s Knížectvími, s Mocnostmi, s těmi, kdo ovládají svět tmy.“ (Ef 6,12) Chci upozornit na to, že naše síly nestačí k tomu, abychom odolali takovým mocnostem, nýbrž že potřebujeme pomoc Boží. S pomocí Boží všechno zvládneme. „Mohu vše v Tom, jenž mě posiluje.“ (Flp 4,13) Tak mluvil a tak by měl mluvit každý z nás. Ale tato pomoc bude udělena jenom tomu, kdo ho o to modlitbou požádá: „Proste a dostanete!“ Nevěřme svým předsevzetím; nespolehejme na sebe sama, na své úmysly, jinak se stane, že nezvítězíme. Svoji celou naději chceme vložit do pomoci Boží, jsme-li napadeni ďáblem, tím, že

Církev, viditelná i duchovní realita – dokončení ze str. 2

svobodu, abych vyhlásil milostivé léto Páně.“ (Lk 4,18-19) Takto si Kristus posloužil svým lidstvím – protože je také člověkem –, aby zvěstoval a uskutečnil Boží plán vykoupení a spásy – protože je Bohem. A platí to také pro církev. Skrze svoji viditelnou realitu, tedy vším, co je vidět – svátostmi a svědectvím všech nás, křesťanů, – je církev denně volána stávat se bližním každého člověka, počínaje tím, kdo je chudý, trpí a je odsunut na okraj, aby bez ustání všem dávala zakusit soucitný a milosrdný Ježíšův pohled.

Draží bratři a sestry, často jako církev zakoušíme svoji vlastní křehkost a svá omezení. Všichni je máme. Všichni jsme hříšníci. Nikdo z nás nemůže říci: „Já nejsem hříšník.“ Jestli však někdo z nás necítí, že je hříšník, ať zvedne ruku... Každý je hříšníkem. A je správné, že tato křehkost, ta-

to omezení a tyto naše hříchy v nás vzbuzují nelibost, zejména když dáváme špatný příklad a zjistíme, že jsme podnětem k pohoršení. Kolikrát jen jsme ve svém okolí slyšeli: „Tamten chodí pořád do kostela, ale pomlouvá všechny...“ To není křesťan, dává špatný příklad. Je to hřích. Naše svědectví má umožňovat chápat, co znamená být křesťanem. Prosme, abychom nedávali podnět k pohoršení. Prosme o dar víry, abychom mohli chápat, jak navzdory naší malosti a naší chudobě nás Pán opravdu učinil nástrojem milosti a viditelným znamením svoji lásky k celému lidstvu. Můžeme se stát podnětem k pohoršení, ano, ale můžeme se také stát podnětem ke svědectví, vyjadřujeme-li svým životem to, co od nás chce Ježíš.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán

se odporoučíme Ježíši Kristu a Nejsvětější Panně Marii. A to musíme činit především, když jsme pokoušeni proti cudnosti. Protože toto pokušení je mezi všemi to nejstrašnější a ono je to, čím nepřítel nad námi nejvíce vítězí. Nemáme sílu k tomu, abychom zachovali cudnost. Musí nám ji dát Bůh, jako vše ostatní. Šalomoun říkal: „Ale pochopil jsem, že se moudrostí nedomohu, leda když mi ji dá Bůh... a tak jsem se obrátil k Pánu a pomodlil jsem se k němu.“ (Mdr 8,21) V tomto pokušení se musí bez váhání najít útočiště u Ježíše a jeho přesvaté Matky, a to častým voláním jejich svatých jmen. Kdo to tedy dělá, zvítězí, kdo to nedělá, podlehne.

CHVÁLY A PROSBY

Neodmítej mě od své tváře! Můj Bože, nezapuzuj mě od své tváře! Já vím, že mě nepustíš, kdyby tomu tak mělo být, opustím Tě jako první. Před tím se třesu zvláště, protože jsem zakusil své slabosti. Pane! Jenom Ty mi musíš dodat síly, která je mi potřebná proti pecku, které dychtí po tom, získat mě znovu do svého zajetí. Prosim Tě o to pro Je-

žíše Krista. Uzavři, můj Spasiteli, mezi mnou a Tebou trvalý mír, který už nebude zrušen navěky. A proto mi dej svoji svatou lásku. Kdo Tě nemiluje, zůstává ve smrti. Kdo nemiluje, je mrtvý. Před touto nešťastnou smrtí mě ochraňuj, Bože mé duše! Už jsem byl skoro ztracen. Ty to dobře víš. Děkuji naprosto Tvoji dobrotě, že jsem se dostal do tohoto stavu, ve kterém teď jsem, a doufám, že zůstanu ve Tvé milosti. Ó můj Ježíši! Pro Tvoji hořkou smrt nedopusť, abych ještě někdy směřoval do záhuby! Miluji Tě nade všecko! Doufám, že budu vždycky spojen s Tvoji svatou láskou, že v těchto poutech zemřu a budu žít navěky! - Ó Maria! Ty se nazýváš Matkou vytrvalosti - rozdělujes tento velký dar. Od Tebe ho žádám a doufám, že jej od Tebe dostanu.

(Pokračování)

Z knihy Vorbereitung zum Tode oder Betrachtungen über die ewigen Wahrheiten um fromm zuleben und selig zu sterben vom heiligen Alphons Maria von Liguori přeložil -mp-

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

překvapil jako zloděj. Vy všichni jste přece synové světla a synové dne, noc ani tma nemá nad vámi (právo)! Nesmíme se tedy oddávat spánku jako ostatní, ale naopak: zůstaňme bdělí a strážliví.

Evangelium - Mt 25,14-30

Ježíš řekl svým učedníkům toto podobství: „Jeden člověk se chystal na cesty, zavolal si služebníky a svěřil jim svůj majetek. Jednomu dal pět hřiven, druhému dvě a třetímu jednu, každému podle jeho schopností, a odcestoval. Ten, který dostal pět hřiven, hned šel, (podnikavě) jich využil a vyzískal pět dalších. Stejně i ten, který dostal dvě, vyzískal dvě další. Ale ten, který dostal jednu, šel, vykopal v zemi (jámu) a peníze svého pána ukryl. Po delší době se pán těch služebníků vrátil a dal se s nimi do účtování. Přistoupil ten, který dostal pět hřiven, přinesl s sebou pět dalších a řekl: ‚Pane, pět hřiven jsi mi svěřil, hle - dalších pět jsem vydělal.‘ Pán mu řekl: ‚Správně, služebníku dobrý a věrný. Málo jsi spravo-

val věrně, mnoho ti svěřím. Pojď se radovat se svým pánem.‘ Přistoupil i ten, který dostal dvě hřivny, a řekl: ‚Pane, dvě hřivny jsi mi svěřil, hle - další dvě jsem vydělal.‘ Pán mu řekl: ‚Správně, služebníku dobrý a věrný. Málo jsi spravoval věrně, mnoho ti svěřím. Pojď se radovat se svým pánem.‘ Přistoupil pak i ten, který dostal jednu hřivnu, a řekl: ‚Pane, vím, že jsi tvrdý člověk; skliziš, kde jsi nesel, a sbíráš, kde jsi nerozsypal. Měl jsem strach, a proto jsem tvou hřivnu ukryl v zemi. Tady máš, co ti patří.‘ Pán mu odpověděl: ‚Služebníku špatný a líný! Věděl jsi, že skliziš, kde jsem nesel, a sbírám, kde jsem nerozsypal? Měl jsi tedy moje peníze uložit u směnárníků a já bych si při návratu vyzvedl i s úrokem, co je moje. Vezměte mu tu hřivnu a dejte tomu, který má deset hřiven. Neboť každému, kdo má, bude dáno a bude mít nadbytek. Kdo nemá, tomu bude vzato i to, co má. A tohoto služebníka, který není k ničemu, hodte ven do temnot. Tam bude pláč a skřípění zubů.‘“

Na světě je 1,228 miliardy katolíků

U příležitosti Světového dne misii prezentovala agentura *Fides* každoroční statistiku podávající přehled o katolické církvi v číslech. Letošní „Statistická ročenka církve“ shrnuje k 31. prosinci 2012 údaje o počtu obyvatel, počtu katolíků, církevních struktur a aktivit na poli zdravotnictví a školství. Na konci předloňského roku čítala světová populace 7,23 miliardy milionů lidí, což je o 90 milionů více než předchozí rok. Přírůstek zaznamenaly všechny kontinenty. Katolíků bylo 1,228 miliardy, což je o 15 milionů více než na konci roku 2011. Největší přírůstek katolíků zaznamenala Amerika (6,5 milionů) a Afrika (4,9 milionů). Následují Asie (2,4 milionů), Evropa (1,1 milionů) a Oceánie (76 000). Procentuálně vzhledem ke světové populaci katolíků nepatrně ubylo (0,01 %), je jich tedy 17,49 %.

Počet kněží z celosvětového hlediska stále mírně stoupá. Poslední údaj k 31. prosinci 2012 činí 414 313, což je o 895 více než předchozí rok. Počet kněží naopak stále klesá v Evropě (-1 375), nepatrně také v Americe (-90) a Oceánii (-80). Nejvíce jich naopak přibýlo v Asii (+1 364) a v Africe (+1 076).

Stálá je také tendence poklesu počtu řeholních sester na světě. Celkem jich bylo 702 529, což je o 10 677 méně než předchozí rok. Zvýšení počtu řeholnic nastalo v Asii (+2 167) a v Africe (+727).

Na světě církev provozuje 71 188 mateřských škol (6,7 milionů žáků), 95 246 základních škol (32,3 milionů žáků) a 43 783 středních škol (18,9 milionů studentů). Téměř 6 milionů studentů navštěvovalo vyšší církevní školy a katolické univerzity. Misijních center s přítomností kněze je 1 847, což je o 65 více než předchozí rok. Misijních stanic bez kněze je na světě 130 795, což je o 658 méně než loni.

Česká sekce Rádia Vatikán

Vzpomínky na papeže Pia X. (5)

Mé jmenování kardinálem státním sekretářem

Jen s velkou neochotou se dotýkám této události, pro mne tak osobní, a určitě bych se o ni vůbec nezmiňoval, kdyby již dlouhou dobu nebyla uvedena v obecnou známost a více či méně přesně popsána jinými. Navíc díky indiskrétnosti jednoho starého přítele byl text dopisu, který mi Jeho Svatost při této příležitosti ráčila adresovat, již uveřejněn v tisku, a proto se domnívám, že není důvodu, abych váhal a nevyprávěl tento příběh i já sám, a to zvláště proto, že může být další ilustrací charakteristického způsobu jednání Pia X.

Snad jen málokterí budou ochotni uvěřit faktu, že během doby více než dvou měsíců, která uběhla mezi dnem jeho zvolení a ránem, kdy mi předal mé jmenování, mi Pius X. ani jednou nenaznačil, o čem v této souvislosti uvažoval ve své mysli. Ohledně osoby, jež by nejspíš mohla být Svatým otcem povolána do úřadu kardinála státního sekretáře, a volby, kterou s největší pravděpodobností učiní, kolovaly nejroztodivnější pověsti. Příležitostně, jak věřím, bylo v tisku spolu s několika jinými uváděno i mé jméno, ačkoliv z pádných a jasných důvodů mi připadalo evidentně nemožné, že by mě Jeho Svatost mohla případně vzít v úvahu. Musím také upřímně vyznat, že jsem sám pro sebe o tak zvláštním a nečekaném poslání vůbec neuvažoval.

Ubíhaly týdny plné práce. Těžké břemeno denní práce nenechávalo žádný čas k přemýšlení o čemkoliv jiném a nanejvýš probouzelo touhu být zproštěn zdrcující odpovědnosti dočasného úřadu, po jehož prodloužení by žádná rozumně uvažující osoba nemohla toužit. Později jsem se dozvěděl, že se během tohoto času Svatý otec ve zmiňované záležitosti často dotazoval na radu některých nejvýznamnějších a nejzkušenějších členů posvátného kardinálského kolegia a učinil z ní předmět svých častých modliteb.

V neděli 18. října 1903 dopoledne jsem jako obvykle vybavoval jednu hodinu zá-

ležitosti s Jeho Svatostí. Když jsem povstal, abych odešel, předal mi objemnou obálku s mou adresou, jím vlastnoručně napsanou, a přitom mi řekl zcela mimochodem, jako by se jednalo o něco téměř zapomenutého: „O, monsignore, toto je pro vás.“ Také při předchozích příležitostech učinil totéž na konci audience a nejednou mi předal zavřenou obálku tohoto druhu, podobně adresovanou, která obsahovala dokumenty vyžadující zvláštní pozornost. Proto jsem nebyl překvapen a nepřikládal jsem této skutečnosti zvláštní důležitost. Zasnul jsem balíček mezi své papíry a odpověděl jsem: „Velmi dobře, Svatý otče, se na to podívám a zítra vám podám zprávu.“

Procházel jsem lodžii, abych se vrátil do svých pokojů, když mě zastavil kardinál Mocenni, který, jak se zdá, hovořil předtím během dopoledne s Jeho Svatostí a věděl, k čemu má dojít. Jeho Eminence kardinál byl ke mně vždy velmi přátelský a laskavý během osmi let, která jsem strávil ve Vatikánu za Lva XIII., a byl zvyklý jednat se mnou velmi familiárně. „Nuže, co máme toto dopoledne nového?“ zeptal se svým trochu drsným a hbitým způsobem. „Kdo má být novým kardinálem sekretářem?“ – „Jsem si jistý, že to nevím, Vaše Eminence,“ byla má odpověď. „Svatý otec se o této věci v mé přítomnosti nezmínil.“ Kardinál sklonil hlavu a pak ji opět pozvedl s gestem překvapení. „Jakže?“ zvolal poněkud prudce. „Pojďte do mého pokoje.“ Šel jsem za ním do jeho pracovny, kde mě usadil a počal zasypávat otázkami. Prohlásil, že je nemožné, abych byl neinformován o rozhodnutí, k němuž Jeho Svatost dospěla. Opakoval jsem své ujištění, že můj rozhovor s papežem se nevyznačoval ničím mimořádným, že nebylo řečeno ani jediné slovo o budoucím kardinálovi sekretářovi a že jsem odešel jako obvykle se svými papíry a s obálkou s dokumenty, kterou mi Svatý otec předal chvíli před mým odchodem. „Obálka!“ zvolal kardinál. „Kde je? Proč jste ji neotevřel?“ Učinil jsem tak a podíval se na dopis, který jsem v ní našel. Je zbytečné

mluvit o tom, jak jsem se cítil ohromený a překvapený jeho obsahem.

Starý kardinál se na mě díval s úsměvem toho, který věděl, oč jde, a srdečně mě lehce uhodil do zad. Spolu s papežovým autografem zde bylo přiloženo značné množství bankovek, což vysvětlovalo objemnost obálky. Jeho Svatost si ve své otcovské dobrotě přála, abych přijal tento štědrý dar, a to bezpochyby proto, že jsem do té doby nedostal žádný plat, a také proto, že chtěla přispět na výdaje, které vynaložím na uvedení do svého úřadu.

Text dopisu byl následující:

Míněni nejdůstojnějších kardinálů, kteří Vás vybrali jako sekretáře konkláve, laskavost, s jakou jste se uvolil převzít během této doby povinnosti státního sekretariátu, a svědomitá věrnost, s níž jste se zhostil tohoto nanejvýš delikátního úřadu, mě zavazují k tomu, abych Vás požádal přijmout nastálo úlohu mého státního sekretáře.

Za tím cílem a také abych učinil zadost potřebě svého srdce a dal Vám malé znamení své hluboké vděčnosti, si při nejbližší konzistoři 9. listopadu dopřeji potěšení jmenovat Vás kardinálem svaté římské Církve. K Vaší velké úteše Vás pak mohu ujistit, že tímto úkonem učiním něco nanejvýš milého převážně části nejdůstojnějších kardinálů, kteří spolu se mnou obdivují vynikající dary, jimiž Vás obdaril Pán a kterými jistě poskytnete Církvi nejlepší služby.

A na závěr Vám uděluji se zvláštní náklonností své apoštolské požehnání.

Dáno ve Vatikánu 18. října 1903.

Pius P.P. X.

Poté co jsem se alespoň do jisté míry vzpamatoval ze svého zděšení, jsem vystoupil nahoru, abych se setkal se Svatým otcem: uvítal mě s velkou láskou, avšak pevně odmítal jakýkoliv pokus odporovat jeho rozhodnutí či obdržet jeho uvolnění. Rozhodl se, jak mě ujišťoval, po náležitém uvažování a já se musím podvolit Boží vůli, jako to přede mnou učinil on sám.

(Pokračování)

Z anglického originálu „Memories of Pope Pius X“ (London: Burns, Oates & Washburne, 1939) přeložil P. Štěpán M. Filip OP

Pondělí 17. 11. 2014: 6:05 Vatican magazine: Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:35 Harfa Noemova (25. díl) 7:00 Příběhy odvahy a víry: Biskup Maletsky (16. díl): Don Bosco z Petrohradu 7:35 Putování modrou planetou: Tibet – Mezi nebem a zemí 8:20 Pro vita mundi (137. díl): PhDr.h.c. Pavel Žák 9:05 Přejeme si... 9:20 Vatican magazine: Týdenní zpravodajství z Vatikánu 10:00 Mše svatá na poděkování Bohu a sv. Anežce České za dar svobody: z kostela sv. Voršily v Praze [L] 11:35 Katedrála [P] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Má vlast: Kroměříž 13:25 Národní svatováclavská pouť – tradice i současnost 13:40 Duchovní malby (9. díl): Svatí 14:15 Doma jsem tam, kde se lidé mají rádi 14:35 V souvislostech (72. díl) 14:55 Noční univerzita: P. Petr Karas – Učedníci v něho uvěřili 16:00 V posteli POD NEBESY V. (6. díl) 17:00 Ut intelligam corde – Porozumief srdcom [P] 17:20 Salesiánský magazín 17:35 Sedmihlásky 17:40 Mašinky (2. díl): O neposlušném semaforu 18:00 Festival dobrých zpráv 2014: Slavnostní vyhlášení výsledků a zakončení festivalu [L] 19:20 Přejeme si... 19:35 Mikroregion Východní Slovácko: Korytná 19:45 Zprávy z Věčného města: 17. 11. 2014 [P] 20:05 Největší přání 21:30 Na koberečku [P] 21:40 Terra Santa News: 12. 11. 2014 22:05 Otazníky: Církev před a po sametové revoluci 23:35 Vatican magazine: Týdenní zpravodajství z Vatikánu 0:10 Noční univerzita: P. Jan Linhart – Žijeme v nádherné době.

Úterý 18. 11. 2014: 6:05 Zprávy z Věčného města: 17. 11. 2014 6:15 Má vlast: Lysá nad Labem 7:25 V posteli POD NEBESY V. (6. díl) 8:20 Strání – obec pod Javorinů 8:40 Národní svatováclavská pouť – tradice i současnost 8:53 Don Bosco: světec, který skákal salta 9:30 Věci víry 10:00 Vatican magazine: Týdenní zpravodajství z Vatikánu 10:30 Noční univerzita: P. Jan Linhart – Žijeme v nádherné době 11:40 Sedmihlásky 11:45 Mašinky (2. díl): O neposlušném semaforu 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 P. S. [P] 12:15 Zprávy z Věčného města: 17. 11. 2014 12:25 Platinové písničky (73. díl): Dechovka 12:55 Duchovní malby (9. díl): Svatí 13:20 Kouzlo štipkých varhan 13:40 Harfa Noemova (25. díl) 14:05 Práce Charity v Mexiku 14:25 Otazníky: Církev před a po sametové revoluci 16:00 Přejeme si... 16:15 Kalvária Nitrianské Pravno 16:50 Útulek svatého Juana Diega [P] 17:05 BET LECHEM – vnitřní domov (21. díl): Giovanni Tomasi, OCD 17:20 Katedrála 17:35 Krasová pokladnice Emine Bojir Chasar Nižnij 18:00 Cirkus Noeland (19. díl) 18:30 Mašinky (3. díl): Jak se kluci učili pískat 18:40 Sedmihlásky 18:45 Hermie a přátelé: Flo show, která způsobila rozruch 19:20 Budu pomáhat: Okamžik 19:35 Zpravodajské Noeviny: 18. 11. 2014 [P] 20:00 Živě s biskupem: biskup Pavel Posád [L] 21:15 Magazín festivalu outdoorových filmů 2014 (2. díl) [P] 21:35 Zpravodajské Noeviny: 18. 11. 2014 21:55 P. S. 22:05 Zprávy z Věčného města: 17. 11. 2014 22:15 Poodří – mokřady mezinárodního významu České republiky 23:00 Terra Santa News: 12. 11. 2014 23:20 Přejeme si... 23:40 U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (100. díl).

Středa 19. 11. 2014: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 18. 11. 2014 6:20 Noční univerzita: P. Petr Karas – Učedníci v něho uvěřili 7:20 Historie českých hospiců aneb První hospic v Čechách 7:40 Hluk 7:50 Magazín festivalu outdoorových filmů 2014 (2. díl) 8:10 Duchovní malby (9. díl): Svatí 8:35 Budu pomáhat: Okamžik 8:45 Na pořadu rodina – Když dítě nepřichází 9:45 Zprávy z Věčného města: 17. 11. 2014 10:00 Generální audience [L] 11:20 Mikroregion Východní Slovácko: Korytná 11:30 Chlieb náš každodenný 11:40 Sedmihlásky 11:45 Mašinky (3. díl): Jak se kluci učili pískat 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Hlubinami vesmíru s prof. Janem

Paloušem, 1. díl – okolí Slunce 13:35 Salesiánský magazín 13:50 Na koberečku 14:00 Losování soutěžního pořadí Mezinárodní soutěže ve zpěvu komorních ansámbľů Stonavská Barborka [L] 14:30 Největší přání 16:00 Ut intelligam corde – Porozumief srdcom 16:20 Zpravodajské Noeviny: 18. 11. 2014 16:35 Národní svatováclavská pouť – tradice i současnost 16:50 Zprávy z Věčného města: 17. 11. 2014 17:00 GOODwillBOY V. (6. díl) 17:45 Drslavice 18:00 Vatican magazine: Týdenní zpravodajství z Vatikánu 18:30 Mašinky (4. díl): O červeném motoráku 18:40 Sedmihlásky 18:45 BET LECHEM – vnitřní domov (33. díl): Radim Ucháč 19:00 Nadace Divoké husy 19:15 Terra Santa News: 19. 11. 2014 [P] 19:35 Přejeme si... [P] 20:00 Večer chval [L] 21:20 Noční univerzita: P. Jan Linhart – Dotazy k přednášce Žijeme v nádherné době [P] 22:15 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (100. díl) 23:35 Generální audience Svatého otce [P] 0:10 Příběhy odvahy a víry: Biskup Maletsky (16. díl): Don Bosco z Petrohradu 0:40 Cesta k domovu.

Čtvrtek 20. 11. 2014: 6:05 Putování modrou planetou: Tibet – Mezi nebem a zemí 6:50 Platinové písničky (73. díl): Dechovka 7:20 Kalvária Nitrianské Pravno 7:55 Terra Santa News: 19. 11. 2014 8:15 Krásné slovo otce Špidlíka (4. díl): Kristus u slovanských myslitelů, 2. část 9:05 Taizé Praha 2014 – Evropské setkání mladých 9:25 Dar z Meždugorje 9:55 Otazníky: Církev před a po sametové revoluci 11:25 Přejeme si... 11:40 Sedmihlásky 11:45 Mašinky (4. díl): O červeném motoráku 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 P. S. [P] 12:15 Má vlast: Lysá nad Labem 13:30 Generální audience Svatého otce 14:05 Největší přání 15:35 Magazín festivalu outdoorových filmů 2014 (2. díl) 16:00 Zpravodajské Noeviny: 18. 11. 2014 16:15 Cirkus Noeland (19. díl) 16:45 Harfa Noemova (25. díl) 17:15 Duchovní malby (10. díl): Apokalypsa 17:35 Přejeme si... 17:55 Sedmihlásky 18:00 Hermie a přátelé: Flo show, která způsobila rozruch 18:35 Mašinky (5. díl): O mašince s voňavým kouřem 18:45 Za tajemstvím šumavských lesů 19:35 Zpravodajské Noeviny: 20. 11. 2014 [P] 20:00 Cvrlikání [L] 21:10 Putování po evropských kláštřech: Ekumenický ženský klášter v Grandchamp, Švýcarsko 21:45 Zpravodajské Noeviny: 20. 11. 2014 22:05 P. S. 22:15 Vatican magazine: Týdenní zpravodajství z Vatikánu 22:45 Ut intelligam corde – Porozumief srdcom 23:05 Věci víry 23:30 BET LECHEM – vnitřní domov (33. díl): Radim Ucháč 23:45 Plavební stupeň Přelouč 0:05 Zpravodajské Noeviny: 20. 11. 2014 0:20 GOODwillBOY V. (6. díl).

Pátek 21. 11. 2014: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 20. 11. 2014 6:20 Ut intelligam corde – Porozumief srdcom 6:40 Příběhy odvahy a víry: Biskup Maletsky (16. díl): Don Bosco z Petrohradu 7:10 Muzikanti, hrajte (4. díl): Lanžhotčanka 8:15 Národní svatováclavská pouť – tradice i současnost 8:30 Krasohled (9. díl) 8:55 Obec Voderady 9:05 Noční univerzita: P. Jan Linhart – Dotazy k přednášce Žijeme v nádherné době 10:00 Na koberečku 10:15 Největší přání 11:40 Sedmihlásky 11:45 Mašinky (5. díl): O mašince s voňavým kouřem 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:45 Duchovní malby (10. díl): Apokalypsa 13:05 Přejeme si... 13:20 BET LECHEM – vnitřní domov (33. díl): Radim Ucháč 13:40 Písnový koncert (2. část) 14:15 Putování po evropských kláštřech: Ekumenický ženský klášter v Grandchamp, Švýcarsko 14:50 Magazín festivalu outdoorových filmů 2014 (2. díl) 15:10 Putování modrou planetou: Tibet – Mezi nebem a zemí 16:00 Zpravodajské Noeviny: 20. 11. 2014 16:15 Historie českých hospiců aneb První hospic v Čechách 16:35 Salesiánský magazín 16:50 Živě s biskupem: biskup Pavel Posád 18:05 Skryté poklady: Vladimír 18:30 Mašinky

(6. díl): O ubrečené mašince a borůvkových knedlíkách 18:40 Sedmihlásky 18:45 GOODwillBOY V. (6. díl) 19:30 Mikroregion Východní Slovácko: Nivnice 19:40 Zprávy z Věčného města: 21. 11. 2014 [P] 20:00 Kulatý stůl: Církev a její věrohodnost [L] 21:45 Na koberečku 22:00 Harfa Noemova (25. díl) 22:25 Propast 22:55 Plnou parou do srdce Beskyd 23:30 Přejeme si... 23:45 Plavební stupeň Přelouč 0:05 Charita ve středu – pomoc osamělým ve stáří (7. díl).

Sobota 22. 11. 2014: 6:05 Zprávy z Věčného města: 21. 11. 2014 6:15 Mikroregion Východní Slovácko: Nivnice 6:25 Plavební stupeň Přelouč 6:40 Berů nás 7:05 Magazín festivalu outdoorových filmů 2014 (2. díl) 7:25 BET LECHEM – vnitřní domov (33. díl): Radim Ucháč 7:40 Katedrála 7:55 Věci víry 8:20 Cirkus Noeland (19. díl) 8:50 Sedmihlásky 8:55 Hermie a přátelé: Flo show, která způsobila rozruch 9:35 GOODwillBOY V. (6. díl) 10:20 Ut intelligam corde – Porozumief srdcom 10:40 Zpravodajské Noeviny: 20. 11. 2014 11:00 Slavnostní mše svatá na poděkování za 350 let královhradecké diecéze z katedrály Svatého Ducha v Hradci Králové [L] 12:30 Zprávy z Věčného města: 21. 11. 2014 12:40 Přejeme si... 12:55 Kalvária Nitrianské Pravno 13:35 Doma jsem tam, kde se lidé mají rádi 13:55 Cvrlikání 15:00 Terra Santa News: 19. 11. 2014 15:20 Pro vita mundi (103. díl): Drahomír Budinská II. 15:50 Hluk 16:05 Platinové písničky (73. díl): Dechovka 16:35 Mikroregion Východní Slovácko: Nivnice 16:45 Živě s biskupem: biskup Pavel Posád 18:00 Příběhy odvahy a víry: Osud Anny Abrikosové (17. díl): Slib obětí 18:25 Sedmihlásky 18:30 Mašinky (6. díl): O ubrečené mašince a borůvkových knedlíkách 18:40 Propast 19:10 Krasová pokladnice Emine Bojir Chasar Nižnij 19:30 V souvislostech (73. díl) [P] 20:00 Revoluce Jana XXIII.: Druhý vatikánský koncil 20:55 Krůček po krůčku 21:20 Škola křesťanského života a evangelizace 21:40 Útulek svatého Juana Diega 22:00 Zprávy z Věčného města: 21. 11. 2014 22:10 Hlubinami vesmíru s prof. Janem Paloušem, 1. díl – okolí Slunce 22:50 Krásné slovo otce Špidlíka (4. díl): Kristus u slovanských myslitelů, 2. část 23:45 Noční univerzita: P. Petr Karas – Učedníci v něho uvěřili 0:40 Písnový koncert (2. část).

Neděle 23. 11. 2014: 6:15 Kalvária Nitrianské Pravno 6:50 Duchovní malby (10. díl): Apokalypsa 7:10 Cvrlikání 8:20 Zpravodajský souhrn týdne [P] 9:10 II. vatikánský koncil a architektura: Jedovnice v Moravském krasu 9:25 Magazín festivalu outdoorových filmů 2014 (2. díl) 10:00 Mše svatá z kostela sv. Jakuba v Trnavě /SK/ [L] 11:15 Zprávy z Věčného města: 21. 11. 2014 11:25 Na koberečku 11:35 Duchovní malby (10. díl): Apokalypsa 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L] 12:15 V souvislostech (73. díl) 12:35 Buon giorno s Františkem [P] 13:40 Platinové písničky (74. díl): Dechovka 14:10 Krásné slovo otce Špidlíka (4. díl): Kristus u slovanských myslitelů, 2. část 15:05 Noční univerzita: P. Jan Linhart – Dotazy k přednášce Žijeme v nádherné době 16:00 Putování modrou planetou: Tibet – Mezi nebem a zemí 16:45 Zprávy z Věčného města: 21. 11. 2014 17:00 Cirkus Noeland (19. díl) 17:30 Sedmihlásky [P] 17:35 Hermie a přátelé: Kdo to tu vlastně řídí? 18:10 GOODwillBOY V. (6. díl) 18:55 BET LECHEM – vnitřní domov (33. díl): Radim Ucháč 19:10 Skryté poklady: Vladimír 19:35 Přejeme si... [P] 20:00 Vatican magazine (784. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 20:30 Podzimní festival duchovní hudby 2014: A. Bruckner: Te Deum; C. Saint-Saëns: Requiem [P] 21:45 V souvislostech (73. díl) 22:10 Živě s biskupem: biskup Pavel Posád 23:20 Propast 23:50 Polední modlitba Sv. otce Františka 0:05 Zpravodajský souhrn týdne.

CENTRUM NADĚJE A POMOCI, Vodní 13, Brno – programy**Pátek 28. 11. 2014: ODBORNÝ SEMINÁŘ „PŘECHODEM BEZ UMĚLÝCH HORMONŮ“**

Přijďte se více dozvědět, jak zvládat klimakterium. Je to období, kdy ženy jsou vystaveny tlaku užívat umělé hormony a u mnohých dochází k nejistotě, jak se zorientovat v metodě přirozeného plánování rodičovství. Přihlášky a informace na <http://cenap.cz/vzs-prechod-bez-hormonu.php>.

Sobota 29. 11. 2014: AKREDITOVANÝ VZDĚLÁVACÍ SEMINÁŘ „KOJENÍ, DŮLEŽITÁ SOUČÁST ŽIVOTA MATKY I DÍTĚTE“

Vzdělávací akreditovaný seminář je určen pro dětské a zdravotní sestry, porodní asistentky, laktiční poradkyně, dule a ostatní zdravotnické pracovníky v systému péče o matku a dítě. Lékaři jsou vítáni. Témata semináře: Podpora kojení, bylinky v kojení, hormony a kojení. Přihlášky a informace na <http://cenap.cz/vzs-kojeni.php>.

Čtvrtek 4. 12. 2014: KDYŽ DCERA DOSPÍVÁ

Přednáška o tom, co dívky v době dospívání prožívají a s jakými problémy dospívání se v poradně pro ženy a dívky často setkáváme. Probíraná témata: podpora zdravého sebevědomí v období dospívání, efektivní komunikace, význam rodinného prostředí a další témata. Přihlášky a informace na <http://cenap.cz/wks-dcera-dospiva.php>.

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás srdečně zvou na **duchovní obnovu na téma „TO KONEJTE NAMOU PAMÁTKU“**, která má přímou souvislost s vyhlášenou přípravou na eucharistické kongresy v roce 2015. Duchovní obnova se uskuteční **ve dnech 6.–7. prosince 2014**. Program začíná v sobotu v 9 hodin mší svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu (vede S. Siarda L. Trochtová). Zakončení je v neděli ve 13 hodin. Z důvodu omezené kapacity **je nutné se přihlásit do 1. prosince 2014** na e-mail info@premonstratky.cz nebo na tel. 733 755 836.

SVATÝ KOPEČEK U OLOMOUCE – AKCE V PROSINCI 2014

Matice svatokopecká pořádá v **pátek 5. prosince od 17 hodin pro děti do 8 let** v prostoru svatokopeckých boudek **Mikulášskou nadílku**, kterou přichozím bude rozdávat Mikuláš se svým doprovodem.

V době **od 6. prosince do 11. ledna 2015** se koná v Muzeu MSK tradiční **výstava betlémů**. V době od 20. prosince do 4. ledna je otevřeno denně od 10 do 16 hodin, jinak jen v sobotu od 12 do 16 hodin a v neděli od 10 do 16 hodin. Vstup do muzea dřevěnými vraty v severní rezidenci svatokopecké baziliky je označen.

V neděli 7. prosince od 16.15 hodin se uskuteční ve Francouzském sále svatokopecké fary **tradiční adventní setkání** s olomouckým pomocným biskupem Mons. Josefem Hrdličkou.

Zveme Vás na duchovní cvičení „SYMBOLY ADVENTU“ – UVEDENÍ DO LITURGICKÉ DOBY ve dnech 3. 12. – 6. 12. 2014.

KDE: exerciční dům, Svatá Hora–Příbram. **Přednášející:** P. Petr Beneš, CSsR – vystudoval český jazyk, literaturu a pedagogiku na FF UK. Četba filosofické literatury jej během studia začala přibližovat ke křesťanství a dovedla k dominikánům v Praze na Zlíchově, kde byl pokřtěn. Vyučoval na několika školách, od základních po vysokou. Po 12 letech pedagogické činnosti vstoupil do řádu redemptoristů. Teologické studium absolvoval v Bratislavě. V roce 2006 byl vysvěcen na kněze. Poté krátce působil na Svaté Hoře u Příbrami. Od roku 2012 je farním vikářem v kostele Nejsvětějšího Srdce Páně na pražských Vinohradech. **Příjezd:** ve středu 15.00–17.30 hod., **odjezd:** v sobotu v 13.00 hod. **Cena:** 1200 Kč. **Přihlášky – jen písemně:** Římskokatolická farnost u kostela Nanebevzetí Panny Marie Svatá Hora, Exerčiční dům, 261 01 Příbram II – 591 • e-mail: ex.dum@svata-hora.cz • vyplněním formuláře na www.svata-hora.cz. **Tel.: 731 619 800.**

Liturgická čtení**Neděle 16. 11. – 33. neděle v mezidobí**

1. čt.: Pr 31,10–13.19–20.30–31

Ž 128(127),1–2.3.4–5

Odp.: 1a (*Blaze každému, kdo se bojí Hospodina.*)

2. čt.: 1 Sol 5,1–6

Ev.: Mt 25,14–30

Slovo na den: *Pět hriven jsi mi svěřil.*

Pondělí 17. 11. – památka sv. Alžběty Uherské

1. čt.: Zj 1,1–4; 2,1–5a

Ž 1,1–2.3.4+6

Odp.: Zj 2,7b (*Kdo zvítězí, tomu dám jíst ovoce ze stromu života.*)

Ev.: Lk 18,35–43

Slovo na den: *Co chceš?*

Úterý 18. 11. – nez. pam. Posvěcení římských bazilik sv. apoštolů Petra a Pavla

1. čt.: Zj 3,1–6.14–22

Ž 15(14),2–3ab.3cd–4ab.5

Odp.: Zj 3,21 (*Kdo zvítězí, toho vezmu k sobě na svůj trůn.*)

Ev.: Lk 19,1–10

Slovo na den: *Rychle dolů.*

při slavení památky:

1. čt.: Sk 28,11–16.30–31

Ž 98(97),1.2–3ab.3c–4.5–6

Odp.: srov. 2 (*Hospodin zjevil svou spásu před zraky pohanů.*)

Ev.: Mt 14,22–33

Slovo na den: *Ti, kdo byli na lodí, se mu klaněli.*

Středa 19. 11. – ferie

1. čt.: Zj 4,1–11

Ž 150,1–2.3–4.5–6

Odp.: Zj 4,8b (*Svatý, svatý, svatý Pán, Bůh vševládá: Nebo: Aleluja.*)

Ev.: Lk 19,11–28

Slovo na den: *Hospodařte s nimi, dokud se nevrátím.*

Čtvrtek 20. 11. – ferie

1. čt.: Zj 5,1–10

Ž 149,1–2.3–4.5–6a+9b

Odp.: srov. Zj 5,10 (*Vytvořil jsi z nás našemu Bohu království a kněze. Nebo: Aleluja.*)

Ev.: Lk 19,41–44

Slovo na den: *Co je pro tebe k pokoji?*

Pátek 21. 11. – památka Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě

1. čt.: Zj 10,8–11

Ž 119(118),14.24.72.103.111.131

Odp.: 103a (*Jak sladké jsou na mém patru tvé výroky, Hospodine!*)

Ev.: Lk 19,45–48

Slovo na den: *Můj dům má být domem modlitby.*

Sobota 22. 11. – památka sv. Cecílie

1. čt.: Zj 11,4–12

Ž 144(143),1.2.9–10

Odp.: 1a (*Veleben buď Hospodin, má Skála.*)

Ev.: Lk 20,27–40

Slovo na den: *Všichni žijí pro něho.*

BREVIÁŘ PRO LAIKY**15. – 22. LISTOPADU 2014**

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 16. 11.		PO 17. 11.		ÚT 18. 11.		ST 19. 11.		ČT 20. 11.		PÁ 21. 11.		SO 22. 11.			
Antifona	812	912	1768	1990	841	945	857	961	873	978	1653	1870	1708	1924		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	786	884		
Ranní chvály:																
Hymnus	812	913	1769	1990	1593	1803	857	962	873	978	1653	1870	1709	1926		
Antifony	813	914	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014		
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	816	917	1770	1991	847	950	861	966	877	983	1654	1871	1710	1926		
Antifona k Zach. kantiku	726	819	1780	2002	1593	1804	861	966	877	983	1595	1806	1596	1807		
Prosby	817	917	1771	1992	847	951	861	966	878	983	1655	1872	1711	1927		
Závěrečná modlitba	726	820	1592	1802	1594	1804	862	967	878	984	1595	1806	1596	1807		
Modlitba během dne:																
Hymnus	817	918	832	934	848	952	862	967	879	984	895	1002	910	1019		
Antifony	818	919	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019		
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	820	921	835	937	851	955	865	970	882	988	898	1005	913	1022		
Závěrečná modlitba	726	820	835	938	851	955	865	970	882	988	898	1006	913	1022		
Nešpory:																
SO 15. 11.																
Hymnus	807	907	821	922	1774	1995	1594	1804	867	972	883	989	1648	1865	727	821
Antifony	808	908	822	923	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1008	727	821
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1008	727	821
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	1777	1999	856	960	871	976	887	994	1663	1880	729	823
Ant. ke kant. P. M.	726	819	726	820	1781	2002	1594	1805	871	977	887	994	1595	1806	729	823
Prosby	811	911	826	927	1778	2000	856	960	872	977	888	994	1664	1881	729	824
Záv. modlitba	726	820	726	820	1592	1802	1594	1804	872	977	888	995	1595	1806	732	827
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

VZPOURA V ASSISI

Oldřich Selucký • Odborně lektoroval Libor Jan • Redakce Stanislav Předota

Dobrodružný příběh o svatém Františkovi z Assisi. *Vzpouora v Assisi* je knihou pro ty, kdo chtějí žít a uskutečnit svůj velký sen. Její hrdinové se účastní vzpoury města Assisi proti vládnoucí šlechtě i dramatické čtvrté křížové výpravy. Syna bohatého kupce Franceska láká ideál rytířství až do dne, kdy se vzbouří proti moci peněz. Sny a touhy mládí, vzpoury a dramatické střety – to vše se dává do pohybu onoho dne, kdy zlatá mládež v Assisi pořádá svou velkou slavnost jara... Kniha je vhodná pro čtenáře od 9 let.

Karmelitánské nakladatelství • Váz., A5, 438 stran, 349 Kč

ROSA PRO DUŠI

Bruno Ferrero • Z italštiny přeložila Veronika Matiašková • Odpovědný redaktor Martin Bedřich

Kniha laskavých a moudrých příběhů „pro duši“ z dílny turínského salesiána Bruno Ferrera nabízí ve vybroušených a jako rosa průzračných miniaturách bohatství duchovní moudrosti, které mohou sloužit jak k osobní meditaci a rozjímání, tak při katechezi či domácím čtení v rodinném kruhu.

Portál, s. r. o. • Brož., 115x190 mm, křídový papír, 80 stran, 145 Kč

MOJE PRVNÍ BIBLE

Text Leena Laneová • Ilustrace Gillian Chapmanová • Z angličtiny přeložil Josef Jelínek • Odpovědná redaktorka Tereza Lokajčková

Existuje mnoho biblických příběhů, které znají a mají v oblíbě celé generace čtenářů. Autorky této knížky vybraly a milými obrázky doprovodily ty nejznámější z nich. Malý čtenář se tak může přístupnou formou seznámit s osudy Noema, Mojžíše, Davida a Goliáše, Jonáše, ale také poznat nejdůležitější události Ježíšova života, včetně podobství, která Ježíš vyprávěl.

Karmelitánské nakladatelství

Váz., 165x195 mm, křídový papír, 254 stran, 229 Kč

KOMIKSOVÁ BIBLE

Napsala Iva Hothová • Ilustroval Andre Le Blanc • Z angličtiny přeložili Hana Matějková (Starý zákon) a Tomáš Audy (Nový zákon) • Redakce Šárka Vorková, Jan Palma

První ucelené české vydání snad nejpobulárnější verze Bible v komiksovém zpracování na světě. Od roku 1978 vychází ve stále nových vydáních a jazykových mutacích. Zahnuje 233 biblických příběhů, zjednodušených, ale vystihujících podstatu biblické zvěsti. Kniha je určena všem, nejmenšími čtenáři počínaje.

*Karmelitánské nakladatelství
Váz., 143x215 mm, křídový papír,
800 stran, 599 Kč*

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D +1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24

Matice cyrilometodějská s. r. o.